

til det, og det vil formentlig også være sådan, at der vil være vekslende kvalitet i det i forhold til nogle af de øvrige EU-lande.

Men den kendsgerning fritager os jo ikke for, når vi kan leve helt op til det, at gøre det og dermed indrette vores lovgivning sådan, at vi bliver duksen i klassen, eller hvordan man nu skal udtrykke det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om regeringens bestræbelser på at gøre Danmark til fuldgyldigt medlem af Schengensamarbejdet, herunder fortsat sikring af personkontrol ved danske grænsestationer og fuld indsigt fra Folketinget og befolkningen i, hvad medlemskabet vil medføre?«

Af Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP), Kirsten Jacobsen (FP) og Annette Just (FP).

(Forespørgslen anmeldt 2/10 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/10 96).

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

Danmark har siden maj 1996 haft observatørstatus i Schengensamarbejdet. Forud for den danske observatørstatus gik et par års – jeg vil kalde det minimalistisk – debat, hvor hovedargumentet var, at hvis bare de andre nordiske lande ville med i Schengensamarbejdet, så måtte Danmark også hellere se at komme med. Vi blev

præsenteret for det korte og bombastiske argument, at kun ved dansk medlemskab af Schengensamarbejdet kunne vi få effektiv europæisk bekæmpelse af kriminalitet, narkotikahandel, illegal immigration osv., og regeringen indgik da også en aftale om observatørstatus, og mange forventede, at det også var indledningen til fuldt medlemskab. Det ville derefter blot være en formalitet.

Vi har nu fået oplyst, at regeringen i form af justitsministeren skal deltage på Danmarks vegne i et møde den 19. december i byen Schengen i Luxembourg. Her skal aftalen om fuldt dansk medlemskab underskrives. Men hvad med en samlet debat i Folketinget? Hvad med spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kommer til at afgive suveræniteten?

Efter Fremskridtspartiets vurdering er det stærkt betænkeligt, at det ikke er på regeringens initiativ, at vi har denne debat om Schengensamarbejdet. Vi kan ikke forstå, hvordan en regering kan have planlagt at lade Danmark blive fuldgyldigt medlem af et mellemstatsligt samarbejde som Schengensamarbejdet uden nogen debat i Folketinget. Da det gik op for Fremskridtspartiet, at det også i denne sag påhviler oppositionen at sikre tilstrækkelig offentlighed og en folketingsdebat om beslutningen, ja, så rejste vi denne forespørgselsdebat.

Vi ønsker nemlig nu at få kendskab til regeringens planer, og vi ønsker at få en debat om Schengensamarbejdet, herunder en stillingtagen til, hvorvidt det overhovedet er en god idé med fuldgyldigt dansk medlemskab. Og ikke mindst ønsker vi svar på spørgsmålet om, hvorvidt Schengensamarbejdet er afgivelse af suveræniteten, og hvorfor den danske befolkning i givet fald ikke skal spørges.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg kan allerede nu meddele, at afstemninger om eventuelle motiverede dagsordener udsættes til i morgen, torsdag den 24. oktober.

Besvarelse

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hvis hr. Kim Behnke havde læst i statsministerens skriftlige åbningsredegørelse, ville han have set, at deri står omtalt, at regeringen agter at afgive en redegørelse vedrørende Schengen inden undertegnelsen, så den bekymring, hr. Kim Behnke her gjorde sig fra starten, er altså forkert.

Men lad mig så i øvrigt sige: Som bekendt søgte regeringen i 1994 om at blive optaget i Schengensamarbejdet. Dette blev i 1995 fulgt op af tilsvarende ansøgninger fra Sverige og Finland samt et ønske fra to nordiske ikke-EU-lande, nemlig Norge og Island, om også at blive deltagere i Schengensamarbejdet. Alle de nordiske lande har i den forbindelse tillagt det afgørende betydning, at der etableres en ordening, således at det over 40 år gamle nordiske samarbejde om pas- og kontrolfrihed kan videreføres ved siden af Schengensamarbejdet.

Den fællesnordiske holdning kom til udtryk i en erklæring fra de fem nordiske statsministre i februar 1995, hvori det hedder, at de nordiske lande vil arbejde for medvirken i Schengensamarbejdet. Det skal sikre, at der ikke fremover bliver skabt nye grænsedragninger internt i Norden eller mellem Norden og det øvrige Europa.

På den baggrund er der siden ført forhandlinger med Schengenlandene om de nordiske landes deltagelse. Schengenlandene er altså de 10 lande syd for den danske grænse. Forhandlingerne er nu så langt fremskredne, at aftalerne med de nordiske lande om deltagelse i Schengen formentlig kan ligge klar til undertegnelse i midten af december måned, nærmere den 19. december.

Der er nu politisk enighed om en samarbejdsaftale mellem Schengenlandene samt Norge og Island, der sikrer, at også de to nordiske ikke-EU-lande kan deltage fuldt ud i det praktiske Schengensamarbejde. Herefter er målsætningerne, at aftalerne med de nordiske lande kan undertegnes på det næste Schengenministermøde den 19. december, og jeg betragter det som en stor politisk gevinst, at Norden samlet har kunnet lave dette samarbejde.

Undervejs i forhandlingsforløbet med Schengenlandene har regeringen jævnlig drøftet sagen med Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg. Endvidere har der henholdsvis i 1994 og 1995 været to forespørgselsdebatter i Folketinget, hvor et stort flertal har støttet regeringen i dens bestræbelser på sammen med de øvrige nordiske lande at blive deltagere i Schengensamarbejdet.

I forbindelse hermed har Folketinget i flere omgange modtaget en række notater, der har beskrevet de væsentlige elementer i Schengensamarbejdet. Dette er senest sket i april 1996 forud for beslutningen om at optage de nordiske lande som observatører i Schengensamarbejdet samt i september måned, hvor jeg til Retsudval-

get og Europaudvalget fremsendte den foreliggende samling af beslutninger, vejledninger m.v. inden for Schengensamarbejdet, det såkaldte Schengen-acquis.

For regeringen er der to forhold, som er afgørende for, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande bør indtræde i Schengensamarbejdet. For det første betyder Schengensamarbejdet, at der ikke skal udføres permanent politimæssig kontrol af personer, som krydser en grænse mellem to Schengenlande. Dette ville gøre det lettere for vognmænd, andre forretningsdrivende og turister at rejse i Europa. Hermed ville vi også leve op til de forpligtelser, der følger af EU-retten om fri bevægelighed af personer.

Lad mig her minde om, hvad konsekvensen af manglende dansk deltagelse i Schengensamarbejdet ville blive. I så fald ville der ske en markant skærpelse af de nuværende Schengenlandes kontrol ved grænserne til Danmark, navnlig ville Tyskland formentlig iværksætte en megen intensiv kontrol ved den dansk-tyske landegrænse til stor gene for lokalbefolkninger, vognmænd og ferierejsende. Det vil altså sige, at vi i denne situation ville kunne blive udsat for lange ventetider og kødannelser ved den dansk-tyske grænse; noget, som man har set ved andre ydre Schengenlandegrænser, f.eks. grænsen mellem Tyskland og Polen.

Det er altså ikke et valg mellem den situation, vi har i dag, og så en situation som medlemmer af Schengen. Meddeler vi, at vi ikke vil være med i Schengen, så får det også store økonomiske konsekvenser og praktiske konsekvenser.

Samtidig ville en manglende deltagelse i Schengen betyde, at Tyskland formentlig vil iværksætte skærpede regler om transportøransvar for danske vognmænd, rederier m.v., det vil sige et ansvar, hvorefter danske transportører vil blive pålagt store bøder, hvis de befører passagerer, som ikke har den fornødne indrejse- eller opholdstilladelse i Tyskland.

Det andet væsentlige element i Schengen er, at der sker en styrkelse af det mellemstatslige samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet og illegal indvandring. Målet hermed er, at vi fremover i endnu højere grad kan slå ned på internationale narkotikaorganisationer, professionelle menneskesmuglere og andre former for grov og ofte organiseret kriminalitet. Dette skal naturligvis ske på en retssikkerhedsmæssigt fuldt forsvarlig måde, bl.a. når vi taler om databeskyttelse.

Det er for mig meget vigtigt, at vi i takt med verdenssamfundets udvikling løbende styrker landenes samarbejde om bekæmpelse af international kriminalitet. Verden og ikke mindst Europa er jo som bekendt blevet mindre i løbet af de seneste årtier, og det gælder også for de kriminelle. Derfor kan vi kun yde en effektiv indsats mod den internationale kriminalitet, hvis vi udvider vores samarbejde med andre lande om blandt andet udveksling af politimæssige oplysninger.

De senere års erfaringer er med til at bekræfte dette. Vi ser blandt andet, at mange store sager om narkotikasmugling bliver afsløret ikke ved en fuldstændig rutinemæssig kontrol ved grænserne, men derimod som et resultat af et tæt samarbejde mellem flere landes politimyndigheder. For mig er det derfor udtryk for en lidt gammel tankegang, hvis man tror, at den internationale kriminalitet i dagens Europa i første række kan bekæmpes ved hjælp af en permanent rutinemæssig politikontrol ved vore grænser.

Det anførte betyder ikke, at politiet vil forsvinde fra områderne ved grænserne efter Danmarks optagelse i Schengensamarbejdet. Jeg lægger op til, at der også efter vores optagelse i Schengen opretholdes en ikke ubetydelig politimæssig tilstedeværelse i nærheden af de såkaldte indre grænser.

Selv om der altså ikke længere vil skulle udføres permanent politikontrol ved disse grænser, bør der fortsat være et særligt politimæssigt beredskab i Sønderjylland og på Lolland-Falster med henblik på patruljering og observation. På den måde kan det sikres, at politiet fremover i disse grænsenære områder kan udføre ikke en rutinemæssig kontrol af alle rejsende, men derimod en målrettet kontrol af alle personer, som ifølge et tip fra tysk eller hollandsk politi er ved at smugle narkotika, våben eller andet ind i Danmark.

Som tidligere nævnt forventes forhandlingerne om de nordiske landes deltagelse i Schengensamarbejdet at være afsluttet i løbet af forholdsvis kort tid, således at der lægges op til undertegnelse af de fornødne aftaler umiddelbart før jul.

Derfor agter jeg i slutningen af november eller i begyndelsen af december måned i år at give Folketinget en redegørelse om sagen. Det vil ske med en indstilling om, at regeringen opnår Folketingets samtykke til at undertegne en aftale om Danmarks optagelse i Schengensamarbejdet.

Den skriftlige redegørelse til Folketinget vil være ledsaget af et omfattende notat, der indeholder en samlet beskrivelse af de regler, der gælder i dette samarbejde, det såkaldte Schengen-acquis. Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg vil ved den lejlighed desuden få en komplet ajourført samling af det nuværende acquis. Det pågældende materiale vil også indeholde en beskrivelse af lovgivningsmæssige, økonomiske og praktiske konsekvenser.

Efter en undertegnelse af en aftale om dansk deltagelse i Schengensamarbejdet vil der naturligvis derefter skulle gennemføres den nødvendige ratifikationsprocedure her i Folketinget, og først herefter er Danmark folkeretligt bundet.

Herudover vil der formentlig forud for dansk optagelse i Schengen skulle gennemføres visse lovændringer. I forlængelse af denne ratifikationsprocedure er det mit håb, at Danmark sammen med Finland, Island, Norge og Sverige praktisk vil kunne indtræde i Schengensamarbejdet i slutningen af 1998 eller i begyndelsen af 1999.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Tak til justitsministeren for regeringens besvarelse.

Lad mig med det samme sige, at lige præcis ministerens beskrivelse af tidsplanen for regeringen er begrundelsen for, at vi i Fremskridtspartiet mener, at der er behov for at have denne forespørgselsdebat i dag, for vi kan jo forstå, at regeringen først har tænkt sig at gå til Folketinget, efter at den har sat sin underskrift den 19. december i år, og bede om, at der bliver gennemført en ratifikationsprocedure i Danmark.

Det er dér, hvor det første og største problem opstår, for vi ved jo godt, at når disse internationale protokoller eller aftaler bliver præsenteret for Folketinget, er det et ja eller et nej. På det tidspunkt er det for sent at gå ind og bede danske ministre og den danske regering om at sørge for at foretage ændringer, sådan at det stykke papir, der bliver underskrevet og senere ratificeret, er med de ændringer, som vi fra dansk side mener at der er behov for.

Forhistorien blev jo også kun bekræftet i dag af ministerens tale, hvor man i den grad fortæller om, hvor vigtigt det er, at vi nu får en intensiveret indsats mod kriminalitet, grænseoverskridende kriminalitet, forskellige former for

organiseret kriminalitet fra mafialignende organisationer osv. Alt det er der ikke nogen, der er uenig i. Selvfølgelig skal Danmark deltage i alle de internationale initiativer, der kan være med til at bremse den internationale kriminalitet. Selvfølgelig skal Danmark gøre alt, hvad vi kan for at bekæmpe narkotikahandel, illegal immigration osv.

Spørgsmålet er så bare, om det lige præcis er Schengensamarbejdet, der er det rette forum. Det, vi fik at vide forud for, at Danmark fik observatørstatus, var, at lige præcis Schengensamarbejdet ville være det rigtige forum, og regeringen brugte mange kræfter på at fortælle, at det var dens primære arbejdsopgave at sikre, at de øvrige nordiske lande også kom med i samarbejdet. Og så blev vi observatører.

Det, man glemte at fortælle, og som vi heller ikke får at vide i dag, er, at nogle af de lande, der allerede i dag optræder som fuldgyldige medlemmer – det er lande som Frankrig, Tyskland, Holland osv. – har en lang række problemer på deres grænser. Grænsen mellem Frankrig og Tyskland er der store problemer med, og grænsen mellem Holland og Tyskland er der store problemer med, fordi politiet ikke længere må optræde på selve grænsestationen, men skal ligge – med ministerens udtryk – i nærheden af eller i området omkring grænsen. Det betyder i praksis, at en lang række personer får lov til at passere selve grænsen, og så har man nok så store vanskeligheder med efterfølgende at få dem fanget.

De erfaringer fra noglelande som Tyskland, Holland og Frankrig burde man meget mere åbent og ærligt berette om frem for hele tiden kun at servere dette skønneri af, hvor fantastisk Schengensamarbejdet er.

Regeringen glemmer også at fortælle, at det danske grænsepoliti eller de politimyndigheder, vi i øjeblikket har omkring den dansk-tyske grænse, kraftigt fraråder dansk deltagelse i Schengensamarbejdet. De vil gerne være med i politisamarbejdet, de vil gerne være med til den øgede kriminalitetsbekæmpelse, men lige præcis til spørgsmålet om, hvorvidt man er til stede på selve grænsestationen, har de klart og utvetydigt tilkendegivet også i offentligheden, at de mener, at det er af vital betydning for politiets arbejde at kunne opretholde bevogtningen og personkontrollen på selve grænsen.

Regeringen glemmer også at fortælle, at det kan komme til at koste skatteyderne ganske mange millioner kroner, når forskellige former

for indvandrere, illegale flygtninge osv. får lov til at betrede dansk jord, for i det øjeblik de ikke er blevet afvist på selve grænsestationen, men først skal fanges i Haderslev eller i Kolding eller i Vejle eller i Århus, kan de pågældende personer udtale det lille og enkle ord asyl, og så går den store og meget kostbare procedure i gang, hvor man skal asylbehandle dem osv. Selv om det måske er åbenlyst ubegrundet, går hele det offentlige bureaukrati og meget kostbare system i gang. Hvis man derimod, hvad der sker i dag, afviser dem på selve grænsestationen og meddeler dem, at de ikke har noget at gøre i Danmark, slipper vi for udgiften til at skulle behandle disse mange menneskers sager. Og der er tale om mange mennesker ifølge de statistikker, der foreligger fra den dansk-tyske grænse. Jeg har så i den forbindelse ikke engang medtaget de statistikker, der er fra Kastrup Lufthavn.

Regeringen glemmer også at fortælle, at nok slipper man for at skulle vise passet ved selve grænsen, men langt de fleste lande stiller krav om, at man bærer en personlegitimation, der har mindst samme gyldighed som et pas. Vi kan ikke bruge det danske sygesikringsbevis, når vi går rundt nede i Paris, for der er ingen billedlegitimation. Vi kan ikke bruge mange af de andre legitimationskort, vi har i Danmark, for de er ikke tilstrækkelige. Mit kort fra Århus Sporveje imponerer nok ikke politiet på Champs-Élysées. Nej, dér vil jeg stadig væk være nødsaget til at bære mit pas, for det er den eneste form for statslig legitimation, vi har i Danmark. Derfor er argumentet om, at vi nu slipper for at vise pas, ikke rigtigt. Ja, vi slipper for at vise passet, men vi slipper ikke for at have det med, for vi skal stadig væk kunne legitimere os, hvis vi bliver standset af politimyndighederne i de andre Schengenlande.

Som sagt er politiet bekymret, hvis der ikke længere kan foretages personkontrol på selve grænsestationen. Politiet kan fortælle, at i øjeblikket er dagskursen for at blive illegalt transporteret fra Flensborg til Padborg 10.000 D-mark. Folk er parat til at betale 10.000 D-mark for at blive lagt i bagagerummet på en bil og blive kørt fra Flensborg til Padborg; det er altså ca. 40.000 kr., folk er parat til at betale. Hvorfor? Fordi det er så svært at komme ind i Danmark, som det er i dag.

I det øjeblik, der ikke er nogen personkontrol på selve grænsen, er der jo ingen grund til at betale 10.000 D-mark, for så kan enhver bare

trampe direkte ind over grænsen på cykel, i egen bil eller til fods, og så får vi de efterfølgende problemer med, at ganske mange illegalt vil komme ind i Danmark.

I det øjeblik, vi ikke længere har personkontrollen, har vi også det problem, at mange repræsentanter for den illegale, organiserede menneskesmugling vil have frie hænder til at kunne køre tværs hen over grænsen, for når politiet kun må befinde sig i nærheden af eller i området omkring grænsen, har man ikke den samme mulighed for at få afvist folk med det samme.

Politiet opfanger i dag ved grænsestationerne ganske store mængder narkotika, fordi det har en mistanke. I det øjeblik, der er personkontrol, har man også mulighed for at kontrollere, om de pågældende medbringer narkotika, og det er store mængder, der bliver fundet. Hvad politiet også får fanget ved grænsen, er store varevogne fyldt med tyvekoster, typisk med Østeuropa som destination. Man har opsamlingscentraler rundt omkring i Jylland for alle mulige former for tyveri, man fylder tyvekosterne op i store polske lastvogne, og så bevæger man sig østpå, hvor det skal sælges på det illegale marked. Hvis ikke man længere har personkontrol ved grænsen, kan de frit køre over grænsen, hvorefter tyvekosterne er ude af Danmark og mulighederne for at få opklaret tyverierne ikke længere er til stede.

Det, som det efter min og Fremskridtspartiets vurdering er meget vigtigt at få slået fast, er, at der skal være et samarbejde mellem politimyndighederne og myndighederne i det hele taget om optrævlingen og opklaringen af narkotikahandel, standsning af illegal indvandring og stop for de mafiaaktiviteter, der specielt fra Østeuropa hærger de vesteuropæiske lande i disse år.

Et sådant samarbejde har Fremskridtspartiets fulde støtte, men vi kan altså ikke gå ind for, at man i den forbindelse nedlægger personkontrollen på de danske grænsestationer, og det er ikke kun den dansk-tyske grænse, der er vigtig, men alle grænsestationer, herunder altså også de danske lufthavne.

I den forbindelse er det ofte sådan, at man kun betragter Kastrup Lufthavn som et problem. Jeg skal minde om, at i stigende grad er det sådan, at også provinslufthavne bliver brugt til charterfly og rutefly mellem andre europæiske destinationer, og derfor er der også brug for, at der de steder er en fortsat personkontrol.

Vi er selvfølgelig glade, hvis Schengensamarbejdet betyder, at de såkaldt ydre grænser bliver stærkere bevogtet, men vi kan godt have vores tvivl, om det er tilfældet, hvis folk forsøger at komme illegalt fra Nordafrika og ind i f.eks. Grækenland eller Italien. Hvis man går i land fra en fiskerkutter eller en anden lille båd på en af de græske småøer, er der i det øjeblik, man ikke får vedkommende stoppet ved denne ydre grænse, altså frihed til frit at bevæge sig op igennem Europa.

Vi er bekymret for, at man på Sicilien med passende donationer til de stedlige politimyndigheder er i stand til at få dem til at se igennem fingre med det. Vi tror ganske enkelt ikke på, at der vil være den tilstrækkelige ydre grænsekontrol, og sandheden er jo også den, at lige præcis det spørgsmål stadig væk er så uafklaret, at det er på et alt for tidligt tidspunkt, at man den 19. december i år skrider til at begynde at underskrive aftaler. Oven i købet behøver man ikke engang at gå helt til Middelhavet for at finde de problemer; Tyskland har i dag meget store problemer med at opretholde en tilstrækkelig ydre grænse mod det gamle Østeuropa.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse må det være sådan, at personkontrollen fortsat oprettholdes, bl.a. af de grunde, jeg allerede har nævnt. Men et område, som det altså også er værd at nævne, er, at der foregår ganske mange forsøg på illegalt at transportere miljøfarligt affald ind i Danmark. Man kommer sydfra og på store lastbiler forsøger man at køre miljøfarligt affald ind i Danmark. Det meste af det bliver heldigvis stoppet på grænsestationen, fordi der er en personkontrol, men hvis den pågældende først er kommet ind i Danmark, har vi alle problemerne.

Jeg skal derfor på vegne af Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget fastslår, at det er af vital betydning for Danmark, at der også i fremtiden kan gennemføres personkontrol ved de danske grænser. Folketinget pålægger derfor regeringen,

- at Danmark ikke kan indgå aftale om medlemskab af Schengensamarbejdet, hvis konsekvensen heraf bliver, at der ikke længere kan gennemføres personkontrol ved alle danske grænseovergange og lufthavne,

– at den ikke kan indgå aftale om dansk medlemskab af Schengensamarbejdet, hvis konsekvensen heraf bliver afgivelse af suveræniteten, idet en sådan suverænitetsafgivelse da skal underkastes en folkeafstemning.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 3).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Desværre må det konstateres, at det ikke alene er statsministerens skriftlige redegørelse, hr. Kim Behnke ikke har nået at læse. Det fremgik tydeligt af hr. Kim Behnkes indledning, at han heller ikke havde hørt efter, hvad justitsministeren netop redegjorde for i forhold til den videregående procedure. Det er lidt ærgerligt, at det er sådan, men det må vel tages til efterretning.

Om selve forespørgslen vil jeg godt indledningsvis i hvert fald konstatere, at vi er i den lidt særprægede situation, at der skal redegøres for Schengenaftalen midt i et forløb, og hertil kommer, at vi snart sagt i årevis her i Folketinget er blevet udstyret med materiale. Såvel Retsudvalget som Europaudvalget har drøftet sagen løbende, og der har tidligere været hele to forespørgselsdebatter i Folketinget. Det var i henholdsvis 1994 og 1995. Hertil kan så føjes, at justitsministeren for længst har bebudet, at han i slutningen af næste måned vil redegøre for det arbejde, der foregår, således som det også fremgik af statsministerens skriftlige åbningstale.

Når så alt det er sagt, synes jeg, der er særdeles god grund til at udtrykke en stor glæde over og tilfredshed med, at det lykkes at bevare den nordiske pasunion eller i hvert fald det, der ligner den nordiske pasunion, og dermed bør mange af de betænkeligheder, der unægtelig har været og vel stadig væk også er i den danske befolkning ved Schengenaftalen, være fjernet.

Den pessimistiske tone, der anes i Fremskridtspartiets argumentation i dag, anser jeg for overdrevet, måske endda meget overdrevet. Det er vist ikke for meget at sige, at Fremskridtspartiet søger at forfølge helt andre mål end det, der egentlig er temaet i dag. Den tale, hr. Kim Behnkes netop holdt, illustrerer vist med al tydelighed denne påstands rigtighed.

Det er mig magtpåliggende ved denne lejlighed at understrege, at der i hvert fald er to forhold, der er afgørende for, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande bør indtræde i Schengensamarbejdet. Det første er, at Schengensamarbejdet medfører en lettelse for grænsepassanter over de såkaldte indre grænser, hvilket ikke er ensbetydende med, at der ikke vil forefindes politi, toldmyndigheder osv. ved grænseovergangene.

For det andet betyder tilslutningen til Schengensamarbejdet, at der sker en styrkelse af medlemslandenes samarbejde om bekæmpelsen af international kriminalitet og illegal indvandring. Vi er, som jo også justitsministeren var inde på, opmærksomme på, at den internationale kriminalitet er i en ubehageligt truende udvikling, og at det er pinende nødvendigt med et samarbejde på tværs af landegrænser for at bekæmpe den. Især bekæmpelse af narkotikakriminalitet, data-kriminalitet samt menneskesmugling er store arbejdsområder, der vil kræve stadig voksende ressourcer, og som også vil kræve stadig mere samarbejde på tværs af grænserne.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at vi overhovedet ikke taler om en eller anden stor og forkromet åbenbaring, endsige nogen form for suverænitetsafgivelse. Måske lidt flot kan man vist sige, at den rutine, som vi i dag kender fra landegrænser mellem Danmark og Tyskland, stort set svarer til den, vi vil opleve, når vi tiltræder Schengensamarbejdet. Og jeg kan da vist også tillade mig at oplyse, at der allerede i dag er forhandlinger mellem danske og tyske myndigheder om den videre praktisering, såfremt vi tilslutter os – eller skulle jeg sige: *når* vi tilslutter os.

Jeg vil igen fremhæve, at det har været meget vigtigt for os under forhandlingerne at få sikret, at den nordiske pasunion i praksis kan bevares uændret. Disse problemer skulle være løst tilfredsstillende.

Endelig skal det også nævnes, at der er en løsning på problemet med hensyn til, hvorledes det forholder sig med de dele af det danske rigsfællesskab, der står uden for EU, nemlig Færøerne og Grønland.

Som justitsministeren netop nævnte, har nu alle de nordiske EU-lande anmodet om at blive optaget i Schengensamarbejdet. Ligeledes har de to andre nordiske lande vist interesse for at deltage som observatører. Schengensamarbejdet er således ikke noget, der kan splitte Norden, men noget, der kan samle det.

Med hensyn til dagsordenen skal jeg meddele, at vi ikke kan stemme for den af Fremskridtspartiet foreslåede dagsorden, hvilket formentlig ikke kan overraske nogen. Vi mener klart, at den må stemmes ned.

Derimod synes vi, at følgende dagsorden, som foreslås af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne, bør og kan vedtages af dette Ting ved afstemningen, som jeg forstår bliver i morgen. Vores dagsordensforslag lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget tilslutter sig, at regeringen sammen med de øvrige nordiske lande fortsætter forhandlingerne med henblik på landenes deltagelse i Schengensamarbejdet, og idet Folketinget noterer sig, at justitsministeren forud for undertegnelsen af en aftale om dansk medlemskab af Schengensamarbejdet på ny vil forelægge sagen for Folketinget, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 4).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil godt bede hr. Poul Qvist Jørgensen om at bekræfte, at hvis justitsministeren kommer med en tekst, der er færdigforhandlet mellem en stribe lande, og vi så her i Folketinget har indvendinger imod den tekst, så er svaret som sædvanlig ligesom ved alle andre af den type tekster, at det kan ikke lade sig gøre, nu er forhandlingerne slut.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Poul Qvist Jørgensen: Hvorfor skal justitsministeren ikke have den besked med fra Folketinget, at vi som en betingelse for, at Danmark kan tilslutte sig Schengensamarbejdet, kræver, at der fortsat kan være personkontrol ved de danske grænser?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt stille spørgsmål til den dagsorden, som hr. Qvist Jørgensen har foreslået. Jeg lagde mærke til, at justitsministeren gav løfte om en redegørelsesdebat her i Folketinget, inden der

træffes beslutning om dansk underskrivelse af en aftale, og jeg lagde mærke til, at vi nu får løfte om en omfattende redegørelse i et notat om acquiten. Det er jo dér, vi har dokumenteret, at der var store mangler i det materiale, regeringen indtil nu har fremlagt. Så det er et fremskridt.

Så vil jeg gerne spørge, om de løfter, justitsministeren har givet om, at vi nu får materialet belyst helt til bunds, også ligger i den dagsorden, som hr. Qvist Jørgensen har foreslået, for der står jo ikke udtrykkelig nævnt noget om et notat med en dybtgående redegørelse eller om selve redegørelsen. Det går jeg så ud fra ligger i den dagsorden.

Så vil jeg gerne spørge hr. Qvist Jørgensen, om ikke det var bedre at fjerne indledningen til hr. Qvist Jørgensens dagsorden, hvor man giver støtte til Schengenaftalen, og i stedet måske enes med SF og Enhedslisten om at lave en dagsorden, hvor vi siger: Folketinget venter med at tage stilling, indtil sagen er ordentligt belyst.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var tydeligt at høre på hr. Poul Qvist Jørgensens indlæg, at han forventer, at der kommer en redegørelse fra ministerens side, og at man vil afvente den, inden man tager fat på det, vi egentlig diskuterer i dag, nemlig Schengenaftalen. Hr. Poul Qvist Jørgensen brugte det meste af sit indlæg på at diskutere det betimelige i, at Fremskridtspartiet havde rejst denne forespørgselsdebat på nuværende tidspunkt.

Men for nu at komme tilbage til spørgsmålet og for ligesom at komme lidt ned i substansen af det, vi diskuterer, kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Poul Qvist Jørgensen, om han er indstillet på konsekvenserne på et bestemt område, nemlig det, at når vi med Schengenaftalen fjerner grænsekontrollen, vil politiet alt andet lige være tvunget til at gennemføre kontrollen andre steder i landet, altså ved at gennemføre razziaer og lignende.

Vi hørte også, at ministeren sagde, at politiet ville opruste i baglandet og føre kontrollen dér. Det vil sige, at politiet bliver nødt til at føre kontrol med en hel masse borgere, som det i virkeligheden slet ikke er nødvendigt at kontrollere, og hvor man i dag kan nøjes med kontrollen ved grænsen, altså med dem, der passerer grænsen.

Så spørgsmålet til hr. Poul Qvist Jørgensen er: Er det rimeligt, og er det hr. Poul Qvist Jørgensens ønske, at man i modsætning til i dag, hvor man koncentrerer kontrollen om dem, der pas-

serer grænsen, fremover skal foretage en udvidet kontrol af alle dem, der opholder sig i landet?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror faktisk, at hr. Keld Albrechtsen har taget fejl. Det er meget velgennemtænkt, dette dagsordensforslag fra regeringspartierne.

Sagen er nemlig den – sådan som jeg lyttede til justitsministeren – at det går ud på, at justitsministeren kommer med en fin, god redegørelse og store tykke notater og samlet acquit om Schengensamarbejdet til udvalgene. Men justitsministeren har ikke lagt op til, at vi overholder reglerne om en redegørelse her i Folketinget, således at vi får en redegørelsesdebat, og det er derfor, der i den sidste del af dagsordensforslaget fra regeringspartierne ikke står, at vi skal have en redegørelsesdebat her i salen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Når jeg bad om ordet, var det for lige at præcisere over for hr. Poul Qvist Jørgensen, at nu skal vi passe på, at det ikke lykkes for de forenede partier, der forsøger det, at kaste grus i maskineriet, for vi har den holdning til de videre forhandlinger, at regeringen selvfølgelig på eget ansvar går ind i de forhandlinger og forelægger oplysningerne for Folketinget, hvor vi så kan finde ud af, hvor det er bedst at debattere dem og efterfølgende selvfølgelig må tage endelig stilling til slutresultatet.

Derfor ønsker vi altså ikke at følge den linje, der lægges op til her: at man skal forhindre regeringen i at foretage de nødvendige forhandlinger og blive en troværdig partner i forhold til Schengenlandene og de nordiske lande.

Jeg synes personlig, at man har nået et meget flot resultat, hvad angår de nordiske lande, og hvis vi havde bundet regeringen på forhånd her, tror jeg ikke, man havde fået etableret et system, hvor vi både havde fået Norge og Island med ind som observatører i Schengensamarbejdet. Så det er et signal til Socialdemokratiet: Pas nu på ikke at ryste i bukserne!

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg ryster i hvert fald ikke så meget i bukserne, at jeg ikke tør gå herop igen.

Men jeg vil egentlig godt sige, at det, jeg var mest tilfreds med, var, at fru Anne Baastrup

havde konstateret, at vi havde tænkt os om. Jeg er glad for, at det er blevet noteret.

Det er altså sådan med en motiveret dagsorden, at den kommer til afstemning, og så må man jo se, hvad det er for en del af Folketinget, der er enig i, at vi sammen med de andre nordiske lande kan fortsætte forhandlingerne.

Med hensyn til selve forløbet fra nu af og frem til underskrivelsen mener jeg, at det klart er sagt af mig første gang – og det blev sagt endnu tidligere af justitsministeren – hvordan det forløb er. Så der skulle egentlig ikke være noget at være i tvivl om.

Men selvfølgelig er det da sådan – jeg tror, det var hr. Kim Behnke, der spurgte – at man kan sige nej til aftalen. Det kan man da godt. Det er et flertal, der skal gøre det. Jeg ved, at det flertal ikke eksisterer, men det er en helt anden snak.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Thulesen Dahl for en kort bemærkning og derefter hr. Keld Albrechtsen og hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg synes, hr. Poul Qvist Jørgensen taler lidt udenom, for det er ret væsentligt for os i Folketinget. Uanset om vi støtter Schengenaftalen i sin substans eller ej, så er det ret interessant for os at få at vide, hvordan proceduren skal være for den resterende del af de forhandlinger, der foregår, og hvornår det er, Folketinget for alvor bliver inddraget i, hvordan Schengenaftalen skal se ud.

Er det sådan, hr. Poul Qvist Jørgensen, at Socialdemokratiet er enig i den strategi, som hr. Kent Kirk fra De Konservative lægger for dagen, nemlig at regeringen bare skal have opbakning fra Folketinget til at forhandle en hvilken som helst aftale på plads, og så får Folketinget en fiks og færdig aftale lagt på bordet, som vi jo godt ved der ikke kan ændres noget substansmæssigt i, til godkendelse eller forkastelse?

Er det regeringens strategi, og er det det, som Socialdemokratiet står bag, eller er det det, som vi ønsker? Altså at Folketinget løbende undervejs i processen er inddraget, kan komme med gode råd og kan fortælle regeringen, hvor man bør lave om i forhold til det, man har på forhandlingsbordet for øjeblikket, for det er jo et helt andet udgangspunkt. Jeg synes, hr. Poul Qvist Jørgensen skylder at give os et klart svar på det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Anne Bastrup gjorde for lidt siden rede for, at det aldeles ikke var klart, hvad ministeren og regeringspartierne egentlig har givet tilsagn om. Og så stiller vi nogle spørgsmål for at få at vide, om vi får en redegørelse med en redegørelsesdebat, hvor vi også har mulighed for ved en efterfølgende forespørgsel at tage stilling til det her i Folketinget, og hvor de oplysninger med det tilbundsående notat om *acquis*'es, som justitsministeren gav tilsagn om, så foreligger. Eller får vi noget andet som det, hr. Kirk var inde på? Det besvarede hr. Qvist Jørgensen jo ikke. Hr. Qvist Jørgensens eneste svar var, at det, han havde sagt, var stjerneklart. Noget mere utydeligt kunne man vel næppe lægge frem, så jeg vil godt opfordre til, at hr. Qvist Jørgensen fortæller os, hvordan proceduren i den her sag fra regeringens side, fra regeringspartierne side, helt præcist er tilrettelagt, for jeg har godt nok en mistanke om, at det er hr. Kirks version, som i virkeligheden ligger i regeringens dagsorden.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kim Behnke for en kort bemærkning og derefter hr. Tom Behnke og hr. Kent Kirk.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes ikke, det klæder Socialdemokratiet at gå herop og sige, at når vi får den samlede tekst, så kan partier og folketingsmedlemmer jo bare sige ja eller nej. Det er jo ikke den måde, det samarbejdende folkestyre fungerer på: at regeringen allerede har fornemmet, at der nok er et flertal, og så forhandler man løs efter, som man selv har lyst til, og så kan resten af Folketinget bare sige ja eller nej, når man engang kommer til et færdigt resultat.

Det er jo det, der er formålet med at have debatten i dag, sådan at Folketinget kunne give det budskab til justitsministeren i de fortsatte forhandlinger, at vi kræver, at Danmark fortsat kan opretholde personkontrollen; vi kræver at få at vide, i hvilket omfang der bliver tale om suverænitetsafgivelse.

De ting forholder Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, sig jo slet ikke til. I stedet for brokker hr. Poul Qvist Jørgensen sig over, at jeg kun meget overordnet ser på de her ting. Jeg skal minde om, at stort set alle de synspunkter, jeg har gjort gældende her med den

bekymring, er altså nogle, som ledende politifolk langs den dansk-tyske grænse har givet udtryk for så sent som den 18. oktober – i offentligt tilgængelige tidsskrifter har man givet udtryk for de bekymringer. Så det er ikke bare Fremskridtspartiet, der har fundet på de her ting. Det er politiet – dem, der arbejder med det til daglig, hr. Poul Qvist Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er naturligvis ikke nemt at nå at svare på alle de spørgsmål, der kommer, men hr. Poul Qvist Jørgensen får jo så muligheden igen. Og ellers er jeg sikker på, hr. Poul Qvist Jørgensen vil få endnu en opfordring. Jeg stillede et meget præcist spørgsmål, nemlig – og nu skal jeg prøve at gøre det endnu mere klart og præcist:

Er Socialdemokratiet indstillet på og indforstået med de ulemper, som et Schengensamarbejde vil medføre for den danske befolkning præcis med henblik på det, at politiet fremover i højere grad vil være nødt til at lave en mere omfattende kontrol på landeveje og lignende af den danske befolkning for at samle de eventuelle illegale indvandrere op, der kommer ind over grænsen?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nu er det jo ikke første gang, man har været med i en debat af den her type. Og jeg må sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg ved godt, at det, det her går ud på, er jo at prøve på at mystificere hele det her samarbejde. Men det er ikke korrekt, hvis man forsøger at give offentligheden det indtryk, at Folketinget ikke er blevet løbende orienteret om de forhandlinger, regeringen har ført. Det er jo ikke korrekt. Både hr. Kristian Thulesen Dahl og undertegnede ved jo godt, at vi har siddet i Folketingets Europaudvalg den ene fredag efter den anden, og justitsministeren har været parat til at svare på spørgsmål.

Det, vi nu står med, er selvfølgelig en debat, der i stedet for at mystificere tingene kan prøve på at være med til at klargøre tingene for befolkningen, og så kan vi samtidig vedtage her i Folketinget – og det er så det, Socialdemokratiet lægger op til med deres dagsordensforslag – at der ikke sker en endelig beslutningstagen her, uden at Folketinget får det forelagt. Det synes jeg da er flot. Så lad os da bruge debatten her til at oplyse tingene for befolkningen i stedet for at

prøve på at gøre det mere mudret, end det er nødvendigt.

Og det er det samme til hr. Kim Behnke. Altså når hr. Kim Behnke på vegne af Fremskridtspartiet siger, at man kræver at opretholde personkontrollen ved grænsen, så siger man jo samtidig, at man ikke ønsker, at Danmark skal deltage i Schengensamarbejdet. Så enkelt er det, så lad være med at prøve på at bilde befolkningen noget andet ind.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige, at jeg er meget enig med hr. Kent Kirk i, at vi skal lade være med at mystificere det her, og vi skal bruge debatten til en indholdsdebat om, hvorvidt det overhovedet er fornuftigt, at Danmark deltager i Schengensamarbejdet. Det var også derfor, jeg sad og undrede mig, da den socialdemokratiske ordfører syntes, det var mærkeligt at have en debat på det her tidspunkt – for det er jo netop nødvendigt at have debatten undervejs i forløbet frem for at have debatten til sidst her i Folketingsalen, hvor vi får forelagt en aftale, som der ikke kan pilles ved.

Og det er også derfor, jeg synes, det er et ret interessant spørgsmål, jeg har stillet til hr. Poul Qvist Jørgensen, og jeg håber, at hr. Poul Qvist Jørgensen vil svare på, om det, der er ideen fra Socialdemokratiets side, er, at den egentlige debat her i Folketingsalen først skal komme, når forhandlingerne er så langt fremskredet, at det egentlig ikke kan lade sig gøre at lave tingene om.

Altså, hvis det er regeringens strategi, at en eventuel redegørelsesdebat skal komme så sent, at løbet reelt er kørt, så er det jo rigtigt, som hr. Kent Kirk siger, at så kan vi sidde og forsøge at hudflette ministeren i Europaudvalget og få nogle svar – men det, der er interessant for os, er jo ikke, at vi alene har en debat i et lukket udvalg her i Folketinget. Det er, at vi har indholdsdebatten her i fuld offentlighed, hvor befolkningen kan følge med både via tv og via radio, og dem, der har lyst, kan komme ind og overvære debatten.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Man kan jo selvfølgelig have ret i, at det kan være lidt kompliceret med de bilag osv., der kommer til de enkelte fagudvalg i forhold til den brede offentlige debat. Jeg gjorde faktisk

temmelig meget ud af at redegøre for, hvad der har været af offentlige muligheder for drøftelser i det her Folketing i min første tale.

Jeg synes, det er urimeligt, hvis man på nogen måde vil klandre offentlighedsmuligheden i forhold til det forløb, der har været indtil nu. Jeg synes, det er lige så urimeligt, hvis man vil klandre eller vil lade være med at høre efter, for det er jo måske nærmere det, der er tale om, i forhold til det, som ministeren faktisk gjorde ret meget ud af at fortælle: hvordan forløbet vil være fra nu af og for så vidt resten af året og også efterfølgende. Så jeg synes altså, at man virkelig prøver på at undlade at høre efter, hvad der bliver sagt.

Ca. 10 pct., så vidt jeg kan se, af ministerens taletid blev præcis brugt til at fortælle, hvordan proceduren er fra nu af og fremefter. Jeg er enig med hr. Kent Kirk i, at vi selvfølgelig skal passe på med, at vi ikke kommer til at lande i en eller anden mærkværdig situation. Der er ingen tvivl om, at der er bred tilslutning til, at vi skal være med i Schengensamarbejdet, også i Socialdemokratiet. Det fremgår også af forslaget om motiveret dagsorden.

Må jeg så som det allersidste i den her omgang i hvert fald sige, at jeg er imponeret over, at når man sådan pludselig får smidt argumentationsmaterialet ud heroppefra om, at den 18. november sådan og sådan. Det er jo interessant, at Fremskridtspartiet nu er begyndt at bruge Det Ny Notat som kildemateriale i de her sager. Det synes jeg er interessant.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan konstatere, at hr. Qvist Jørgensen ikke kan forklare, hvad der er meningen med det dagsordensforslag, som man har fremsat. Derfor vil SF og Enhedslisten senere fremsætte et dagsordensforslag, der bringer klarhed omkring proceduren.

Så vil jeg godt sige, at det er stærk kost at høre på, at hr. Qvist Jørgensen hævder, at man ikke kan klandre forløbet i den her sag, og han mener ligefrem, at offentligheden har haft adgang til de papirer, som indeholder grundlaget for Schengenaftalen. Det har offentligheden ikke.

Jeg har været oppe at læse nogle af de hemmelige papirer, der ligger, så meget som jeg nu har kunnet læse, for de foreligger kun på fransk, og det er det grundlag, Folketinget har til at kunne tage stilling. Det er hemmelige papirer på fransk, der ligger heroppe i en boks. Så skal man

ikke komme at sige, at der har været stor åbenhed og offentlig adgang osv.

Men jeg hæftede mig ved, at justitsministeren sagde, at vi nu ville få notater, der belyser dette til bunds, og vi – Folketingets medlemmer – ville få hele materialet for at kunne tage stilling til det. Det hørte jeg justitsministeren sige. Det er jeg glad for. Det er noget nyt, hr. Qvist Jørgensen, det er noget nyt. For forløbet i den her sag er dybt kritisabelt. Og så håber jeg også, at ministeren vil give tilsagn om, at det materiale, vi får, som skal være hele materialet, også bliver oversat til dansk, for det er altså vanskeligt for Folketingets medlemmer at tage stilling på baggrund af en fransk tekst.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det interessante er jo ikke kildematerialet, hvorfra Fremskridtspartiet får forskellige informationer. Det interessante er, hvem man har citeret i Det Ny Notat. Og det er ikke en hr. hvem som helst. Det er politiinspektør Søby Thygesen netop nede fra Padborg, altså en af de personer, som virkelig ved, hvad det her handler om.

Han har nu været chef dernede i 11 år. Han har haft det inde på allernærmeste hold i modsætning til medlemmerne her i Folketinget. I modsætning til embedsmændene i et hvilket som helst ministerium så taler vi her om folk, der har siddet ved grænsen, haft det helt inde på livet. De ved, hvad de taler om, og man burde lytte til dem.

Det andet, der er interessant, er, at hr. Poul Qvist Jørgensen endnu ikke har svaret på mit spørgsmål, og det er selvfølgelig også drønubehageligt at skulle svare på. Det er drønubehageligt, at Socialdemokratiet har bragt sig i en situation, hvor man faktisk er indstillet på, at befolkningen i højere grad end i dag skal kontrolleres af politiet inde i landet, og at man ikke kun nøjes med kontrollen på grænsen. Det er selvfølgelig ubehageligt for Socialdemokratiet at skulle erkende det og stå til ansvar over for det, men sådan er virkeligheden, hr. Poul Qvist Jørgensen.

Det andet, jeg godt lige vil sige, mens jeg har ordet, er til hr. Kent Kirk, der sagde, at skal man være med i Schengen, så er man også nødt til at ophæve personkontrollen. Kan hr. Kent Kirk her fra talerstolen bekræfte, at Frankrig er med i Schengensamarbejdet, men at Frankrig har bevaret personkontrollen ved grænserne. Kan hr. Kent Kirk bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må bare tage ordet til det, hr. Poul Qvist Jørgensen sagde for et øjeblik siden, for jeg synes ikke, det skal have lov til at stå uimodsagt.

Det her med, at det ikke er legalt at klandre forløbet under henvisning til offentlighedens manglende mulighed for indsigt i forhandlingerne om Schengenaftalen, er jo aldeles kritisabelt; det er jo først efter hårdt pres og først efter, at medierne også har taget fat i tingene, at det har været muligt at få de forskellige bilag omkring Schengenforhandlingerne oversat.

Vi har fået – javel – mange bilag også før den tid, men sandheden er jo, at vi taler om en sag, hvor der er endog mange flere bilag, og nogle af de centrale bilag har der rent faktisk først været adgang til for Folketingets medlemmer her på det seneste. Og når vi så tænker på, at vi snart har starten af november måned, og at det er en aftale, som skal undertegnes i december, så kan man vist godt sige, at der ikke levnes voldsomt meget tid til at få bilagene oversat og få bilagene kommunikeret ud til befolkningen, så vi virkelig kan få en indholdsdebat om Schengenaftalen, inden Danmark skal træffe endelig beslutning om tiltrædelse af Schengenaftalen.

Jens Kirk (V):

Siden 1. maj i år har Danmark sammen med de øvrige nordiske lande haft observatørstatus i Schengensamarbejdet; et samarbejde, som Venstre til fulde støtter, og som glædeligvis ikke fører til grænsedragninger mellem de nordiske lande eller mellem Norden og det øvrige EU.

Schengensamarbejdet indebærer en forpligtelse for medlemslandene til at ophæve den permanente politimæssige personkontrol ved de indre grænser; det er altså den samme målsætning som den, der er opstillet i Traktaten om Den Europæiske Union, og som Danmark har tilsluttet sig ved EF-pakken. Der er altså nu banet vej for, at nordiske borgere kan bevæge sig frit i en lang række europæiske lande uden at skulle underkaste sig kontrol ved grænserne.

Det er velkendt, at Venstre gerne havde set, at vi inden for EU havde deltaget i samarbejdet om retlige og indre anliggender og underkastet os flertalsafgørelser under Europa-Parlamentets kontrol, men her gælder altså et af de fire danske forbehold. Derfor er Schengensamarbejdet som alternativ indtil videre af stor betydning, fordi man herigennem kan sikre en forsvarlig

gennemførelse af en fri personbevægelighed, som et flertal i den danske befolkning altså gik ind for med EF-pakken.

Med Schengenkonventionen sikres således et fælles niveau for en effektiv ind- og udrejsekontrol ved medlemslandenes ydre grænser, en harmonisering af visumpolitikken, et intensivt retsligt samarbejde med hensyn til udlevering, retsforfølgning, våbenkontrol, narkotikabekæmpelse m.v.

En sådan forstærket politimæssig indsats i kampen mod den grove og organiserede kriminalitet og etablering af et informationssystem, SIS, som sikrer, at oplysninger om udviste og eftersøgte straks udveksles imellem landene, er områder, som Venstre tillægger stor betydning, for man kan lige så godt se i øjnene, at den internationale kriminalitet bevæger sig på tværs af grænserne, og at en strøm af illegal indvandring kun kan bekæmpes gennem sådanne foranstaltninger.

Med hensyn til personalesituationen ved politiet og hos told- og skattemyndighederne i det dansk-tyske grænseområde lægger Venstre stor vægt på, at der ikke sker mærkbare personalereduktioner. For politiets vedkommende – idet forespørgslen jo er rettet til justitsministeren – vil der derfor også fremover efter Venstres mening være behov for en væsentlig politistyrke.

Venstre lægger endda op til en styrkelse: Der skal kunne gennemføres stikprøvevis og midlertidig personkontrol, og der bør gennemføres en betydelig baglandspatroljering, hvilket der ikke mindst vil være behov for, så længe vi ikke har fælles asylpolitik, både med henblik på konkrete opgaver såsom kontrol af udlændinges besiddelse af opholdstilladelse, indførsel af narke og anden kriminel udøvelse og præventive hensyn. Der bør også, hvilket vist også i et vist omfang allerede er sket, anvendes personale til at udvikle og deltage i et tæt samarbejde med tysk politi.

Venstre tilslutter sig aftalen, men samtidig kunne man godt have lyst til at spørge hr. Kim Behnke: Er Fremskridtspartiet i grunden imod eller for, eller er det den af dem foreslåede dagsorden, der er afgørende for, om de stemmer for eller imod aftalen?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet mener, at det er en utrolig dårlig idé at gå med i et egentligt medlemskab af Schengenaftalen; det har vi sagt. Vi har også sagt, at det vigtigste for os er at opretholde og fastholde personkontrollen ved grænserne. Kan vi få det sikret, er vi klar til at diskutere, men så længe det ikke kan komme på plads, og så længe vi ikke kan få et klart svar fra regeringen, om man er villig til at opretholde personkontrollen ved grænserne, så går vi ikke længere, end at vi må fastholde, at vi er imod et egentligt medlemskab af Schengenaftalen.

Men jeg vil også gerne spørge hr. Jens Kirk – nu ville hr. Poul Qvist Jørgensen fra Socialdemokratiet jo ikke svare på det, og det er selvfølgelig, fordi det er ubehageligt at svare på; nu må vi se, om hr. Jens Kirk fra Venstre har mere mod på at svare – og spørgsmålet er: Er Venstre indstillet på den konsekvens, som hr. Jens Kirk selv nævnte? Jeg kan ikke huske, om han sagde en meget massiv eller meget markant kontrol i baglandet, hvilket vil sige, at hele befolkningen sådan set skal udsættes for at blive kontrolleret igen og igen, frem for, som det er i dag, hvor kontrollen foregår ved grænsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg også studerede Fremskridtspartiets dagsorden, og jeg må jo give hr. Jens Kirk ret i, at den ikke er helt klar. Det er en dagsorden, der siger, at hvis der bliver opfyldt nogle bestemte betingelser vedrørende grænsekontrollen, så kan Fremskridtspartiet støtte Schengenaftalen.

Det må jeg vel også sige for Enhedslistens vedkommende: Der er en lang række andre grunde til, at vi er imod Schengenaftalen, først og fremmest retssikkerheden og det overvågningsansamfund, som bliver etableret, og det er beklageligvis ikke med i Fremskridtspartiets dagsorden.

Derfor synes jeg nok, at et lidt mere omhyggeligt arbejde med dagsordenen havde været på sin plads. Den er ikke god nok, for det, der jo er det afgørende at få markeret her fra unionsmodstandernes side, er, at vi ikke vil have den Schengenaftale, og det gør dagsordenen ikke klart nok, det må jeg give hr. Jens Kirk ret i.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Henvendelse til forrige taler skal ikke kun være formelt, det skal være reelt til forrige taler.

Så giver jeg hr. Jens Kirk ordet.

Jens Kirk (V):

Jeg skal undlade at besvare det, som måske ikke var et spørgsmål stillet af hr. Keld Albrechtsen til mig, men derimod svare på det spørgsmål, der er stillet til mig af hr. Tom Behnke.

I Venstre går vi ind for, og det sagde jeg i min ordførertale, at ikke mindst så længe vi ikke har den samme asylpolitik, bør der være et godt og et styrket baglandspoliti til at klare de opgaver, som grænsekontrollen klarer nu, og derfor går Venstre også ind for – og det kan enhver se i vores forslag til finanslov både i år og forrige år – at vi ønsker en styrkelse af politiets arbejde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var et flot og præcist svar, tak til hr. Jens Kirk for det. Men det, jeg så vil sige – for der er jo sådan set to muligheder – er, at én ting er at gå med i Schengensamarbejdet nu med de konsekvenser, det har, og de konsekvenser, som Venstre er klar til at drage, og al ære og respekt for det, men den anden mulighed er jo sådan set, at man venter med at gå med i et egentligt medlemskab af Schengenaf-talen, indtil disse ting er faldet på plads, altså disse ting, som også hr. Jens Kirk var inde på.

Var det ikke en mulighed? Hvorfor dette hastværk? Hvorfor er det ikke udmærket, som det er i øjeblikket, hvor Danmark har observatørstatus? Hvorfor er den situation helt uholdbar, og hvorfor haster det sådan med, at Danmark skal have fuldgyldigt medlemskab?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi mener i Venstre, at det resultat, vi er nået frem til nu, er betryggende for os, og derfor tilslutter vi os den aftale, der foreligger på nuværende tidspunkt.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil ikke lægge skjult på, at vi i Det Konservative Folkeparti altid har været stærke tilhængere af Schengensamarbejdet.

Men vi var for nogle år siden meget bekymrede, fordi vi frygtede, at det måske kunne betyde, at vi ikke kunne opretholde den nordiske pasunion, og derfor hilser vi det velkommen, at vi

under denne her debat nu kan konstatere, at man på mødet den 17. oktober mellem EU-justitsministrene og de nordiske ministre nu endelig har fået afklaret, at vi kan opretholde den nordiske pasunion. Så vi synes egentlig, at vi har fået opfyldt vore ønsker om, at vi skal have en fri bevægelighed for borgerne i Europa, samtidig med at vi ikke svigter vore nordiske venner i bl.a. Norge og Island.

Jeg synes, det er et flot resultat, for vi ser det her ud fra måske nok en ideologisk synsvinkel. Man kan have den ideologiske opfattelse, at det system, man havde i Sovjetunionen, var det rigtige system: når man skulle rejse fra Moskva til Skt. Petersborg, så skulle man først kontrolleres, når man kørte ud af Moskva. Så skulle man kontrolleres tre gange undervejs, og så skulle man kontrolleres, når man kom ind i St. Pedersborg, fordi myndighederne skulle være sikre på, at man ikke havde lavet nogle svinkeærinder undervejs. Det var det system, der var gældende derovre, og som man heldigvis nu har forladt.

Vi vil gerne have det helt modsatte system: at borgerne skal kunne bevæge sig frit. Så er det klart, at når man så gennemfører det for 370 mio. mennesker, kan der opstå nogle problemer, hvor der er nogle promiller, som ikke vil overholde reglerne, eller som vil misbruge reglerne, misbruge friheden, og derfor er det selvfølgelig teknisk vanskeligt at lave en sådan aftale, fordi man er nødt at tage fat i alle de problemer, der kan opstå i forhold til dem, der vil misbruge friheden.

Og jeg kan da godt forstå, når Fremskridtspartiet farer frem og siger: Jamen det er da rart at kunne kontrollere folk her og dér. Man kunne jo også indføre et system i Danmark, hvor man kunne lave en kontrolstation ved Lillebælt, når man kørte over Lillebæltsbroen, og når vi får Storebæltsbroen, kunne vi jo lave en kontrolstation dér, og så kunne vi kontrollere, at det er de rigtige mennesker, der bevæger sig rundt.

Men det er jo ikke det system, vi ønsker i Det Konservative Folkeparti, så derfor er vi nødt til at gå den anden vej, og det er så at sige: Jamen så må vi intensivere samarbejdet imellem de forskellige europæiske politistyrker, således at vi kan tage fat i dem, der vil misbruge friheden.

Det er der jo også lagt op til i Schengenaf-talen: Hvis vi kigger på artikel 40 i Schengenaf-talen, så er der jo lagt op til, at man skal kunne gennemføre den nødvendige observation, hvis borgere på den ene eller anden måde på deres egen stats territorium har været i gang med at

begå en forbrydelse. Så har myndighederne mulighed for at følge med. Selvfølgelig skal de give beskeden til det lands myndigheder, hvor de rejser ind for at fortsætte observationerne, men man har altså en mulighed for at holde fast i det, man har opdaget.

Det samme er tilfældet, når vi taler om forfølgelse, altså personer, som har begået en forbrydelse og gribes eller i hvert fald observeres, mens forbrydelsen begås. Så har man med Schengenaftalen mulighed for at forfølge vedkommende også ind over et andet lands territorium. Og det er da hensigtsmæssigt, det er da fornuftigt, at man har de muligheder.

Lad os tage et eksempel: Vi havde et bankrøveri oppe i Højbjerg, jeg tror, det var sidste år, hvor en dansk betjent blev skudt. Hvis nu det danske politi havde kunnet følge med hele vejen ned til den danske grænse, så ville i hvert fald de fleste danskere have syntes, det var fuldstændig fjollet, at når de så nåede ned til grænsen mellem Danmark og Tyskland, så skulle bilerne stoppes og bremses, og så kunne de franske røvere fortsætte ind i Tyskland. Dér er det da fornuftigt, at vi nu har den aftale, at man kan fortsætte, og at man så kan give meddelelse til de tyske politimyndigheder om, hvor de pågældende er henne.

Det er sådan nogle ting, der ligger i aftalen, og derfor er det slet ikke så mystisk, det, der tales om her. Det er faktisk meget, meget fornuftigt.

At vi får et samarbejde omkring registreringer af fortrolige oplysninger er også fornuftigt. Men her vil jeg gerne sige til justitsministeren, at vi vil være meget opmærksomme på, at det, som Registertilsynet har påpeget, også er det, som bliver det endelige i den aftale, som justitsministeren indgår. Det finder vi er meget, meget vigtigt, og vi finder også, at det er meget vigtigt, at det lovgrundlag, der skal være på det her område, også er fuldstændig præcist, og jeg håber, at justitsministeren her fra talerstolen vil svare bekræftende på, at det vil blive tilfældet.

Jeg synes også, det er værd at gøre opmærksom på, at man nogle gange skal lave en modprøve. De andre lande har jo for længe siden besluttet sig for, at de vil lave det her samarbejde, og justitsministeren var også inde på i sin tale, hvad modprøven så er for Danmark, hvis vi sagde nej til samarbejdet. Ja, så vil modprøven jo være den, at Tyskland skulle lave sin ydre grænse op til Danmark, og at Tyskland i henhold til Schengenaftalen vil være forpligtet til at gennemføre en massiv kontrol af danskere, hver gang de skulle passere den tyske grænse.

Vi fik en lille fornemmelse af det for et par år siden, hvor tyskerne lige pludselig krævede, at danske busoperatører skulle garantere, at de borgere, der var med i bussen ned i Tyskland, også overholdt aftalen om, at de var danske statsborgere, og hvis de var tredjelandsstatsborgere, så skulle man være sikker på, at der blev gjort opmærksom på det over for de tyske myndigheder.

Så modprøven er altså her, at hvis det er sådan, at vi siger nej til det her samarbejde, så betyder det, at den ydre grænse bliver op til Danmark, og at vi skal have en massiv kontrol, hver gang en dansk statsborger vil bevæge sig ned i Europa. Det strider fuldstændig grundlæggende imod den konservative opfattelse af den fri bevægelighed.

Vi vil have den fri bevægelighed for borgere, også for danske statsborgere. Så er vi også parat til at indgå i det internationale samarbejde, der skal til, for at vi kan forhindre de få, som vil misbruge den fri bevægelighed, i at udnytte systemet. Og jeg er sikker på, at når aftalen til sin tid endelig er færdig, vil den også være fuldt tilfredsstillende for alle danske statsborgere, for så får vi både i pose og sæk, idet vi bibeholder den nordiske pasunion, som vi har lagt så stor vægt på.

Til sidst vil jeg sige til hr. Tom Behnke, som stillede mig et konkret spørgsmål om, hvorvidt der ikke er undtagelsesmuligheder i forbindelse med ophævelsen af grænsekontrollen, at det er der. Frankrig har benyttet sig af en undtagelsesbestemmelse i Schengenaftalen, men det er jo ikke meningen, at Frankrig vil opretholde den i al fremtid. Og derfor er mit budskab til Fremskridtspartiet, at hvis man fastholder, at man vil have grænsekontrol, betyder det i virkeligheden et nej til Schengenaftalen, for man kan ikke indgå i aftalen med den indfaldsvinkel, at man vil fastholde grænsekontrollen i al fremtid, og hvis man gør det, siger man nej til alle de fordele, der er ved den aftale.

Så prøv at revidere opfattelsen, og prøv at være lidt mere konstruktiv i stedet for at være bagstræverisk! Prøv at arbejde for friheden for borgerne i stedet for at følge det gamle system i Sovjetunionen, som man heldigvis har forladt nu!

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Kent Kirk var jo usædvanlig ideologisk i sin tale, især i starten af den, og kom bl.a. ind på de

tidligere sovjetiske forhold, og så vidt jeg forstod hr. Kent Kirk, brugte han dem som et eksempel på, at hvis man ville indføre de samme tilstande i Europa, som der var i Sovjetunionen, skulle der være en grænsekontrol mellem Fyn og Sjælland og mellem Jylland og Fyn.

Jeg vil derfor spørge, om det er konservativ politik, at Europa skal være én samlet stat, og om det er konservativ politik, at Danmark skal opgives som et selvstændigt og suverænt land, for det ville jo være i god tråd med det, som hr. Kent Kirk talte om i den meget ideologisk prægede tale, som han netop har holdt.

Modsætningen er selvfølgelig, at hvis det stadig væk er konservativ politik – således som jeg har forstået at det tidligere har været – at Danmark skal kunne bevare sin selvstændighed og suveræniteten, så er noget af det allermest afgørende og vitale for at kunne opretholde et suverænt land vel retten til – retten til! – at opretholde en personkontrol ved grænserne.

Det er den ret, hr. Kent Kirk ønsker at opgive, og hr. Kent Kirk siger direkte, at hvis man skal kunne opretholde en personkontrol ved grænserne, så er det ensbetydende med et nej til Schengensamarbejdet, og dermed ønsker hr. Kent Kirk jo at afskaffe noget af det allermest vitale og afgørende ved et selvstændigt og suverænt land.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg forstået, at det konservative grundsyn bl.a. består i, at man ikke ønsker, at fiskerbåde, der misbruger systemet, kan overvåges ved hjælp af satellitter, og så vil jeg spørge: Hvordan vil hr. Kent Kirk kunne finde de mennesker, der misbruger systemet i Danmark, hvis ikke alle kontrolleres, f.eks. ved hjælp af ID-kort? Hvordan kan man finde frem til, hvem der har ret til at være i landet, og hvem der ikke har ret til at være i landet, medmindre alle altid går med dokumentation på sig? Og er det i overensstemmelse med Det Konservative Folkepartis frihedsbegreb?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, uægtelig også, hr. Kent Kirk har et forklaringsproblem i denne sag. Så sent som i går så jeg hr. Kirk gøre ganske glimrende rede for, hvorfor vi ikke vil have et overvågnings-samfund med satellitter, der skal overvåge fiskernes bevægelser. At man vil benytte satel-

litsystemet til overvågning, er udtryk for, at man vil overvåge folk, som man tror måske engang i fremtiden vil gøre noget kriminelt, og det er hele ideen i Schengensystemet. Derfor synes jeg, hr. Kirk har et forklaringsproblem.

Og så henviser hr. Kent Kirk til Sovjetunionen. Men det, vi får, hvis man får etableret Schengensystemet, er netop et overvågnings-samfund som det, man havde i Sovjetunionen, hvor myndighederne kunne registrere millioner af mennesker, og hvor man kunne etablere en diskret overvågning af mennesker, som man forestillede sig måske på et eller andet tidspunkt kunne være til gene for den offentlige orden. Og det er netop udtrykket »den offentlige orden«, man anvender i Schengenaftalen.

Bekymrer det overhovedet ikke hr. Kent Kirk, som i går var retssikkerhedens store fortalere og den store modstander mod overvågnings-samfundet, at der nu skal etableres kæmperegistre og overvågnings-systemer med udlevering af oplysninger om millioner af borgere og med en diskret overvågning, hvor forklædte politifolk f.eks. følger individerne på tværs af grænserne og ind i Danmark?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Kent Kirk brugte i sit indlæg et meget flot billede, nemlig med en tur fra Moskva til Skt. Petersborg, hvor man bliver stoppet og kontrolleret tre gange undervejs, og at de tilstande ville Det Konservative Folkeparti ikke være med til at indføre i Danmark. Men det er jo det, der vil blive resultatet, hvis man går med i Schengensamarbejdet på nuværende tidspunkt! Ganske vist vil det sandsynligvis ikke blive på den måde, at der bliver en fast kontrol ved Lillebæltsbroen, men på den måde, at man vil blive kontrolleret igen og igen, for det bliver jo nødvendigt.

Det var også det, som hr. Jens Kirk fra Venstre var inde på at Venstre er indstillet på: at den danske befolkning skal kontrolleres i langt højere grad, end det sker i dag, og at man er villig til at betale den pris for en opgivelse af personkontrollen ved grænsen. For resultatet, hvis vi går med i Schengensamarbejdet nu og ikke fastholder personkontrollen, vil netop være, at der vil blive en række kontroller inde i landet, og dermed bliver det et spørgsmål om, hvorvidt man vil have fri bevægelighed i Danmark eller man vil have fri bevægelighed i Europa, for man kan ikke få begge dele på samme tid, og derfor taler

vi reelt om, hvorvidt man ønsker fri bevægelighed i Europa, som jeg kan forstå at Det Konservative Folkeparti gør, eller man ønsker fri bevægelighed i Danmark, og det er det, Fremskridtspartiet ønsker.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må først sige til hr. Thulesen Dahl, at det var det rene vrøvl, hr. Thulesen Dahl lukkede ud, altså at man kun kan forestille sig, at man kan opretholde en stat, hvis det foregår ved, at man kontrollerer alle borgere ved grænsen alle døgnets 24 timer. Der kræves meget, meget andet, for at man kan opretholde en stat, end at man kontrollerer borgerne døgnets 24 timer ved grænsen, så den argumentation vil jeg faktisk ikke bruge ret meget mere tid på.

Men jeg vil godt bruge lidt tid på fru Anne Baastrup, som var inde på spørgsmålet om ID-kort:

Det er da heldigvis sådan, at det i de fleste tilfælde er i vores egen interesse, at vi kan vise, hvem vi er, når vi færdes rundt omkring i samfundet, og sådan er det da også i dag: Hvis vi bliver stoppet i en eller anden anledning eller bliver involveret i en trafikulykke el.lign., er det da rart nok, at vi kan dokumentere, hvem vi er, og det da fleste mennesker jo også.

Der er ikke noget som helst nyt i dette system. Det kræver ikke, at der udstedes nye identitetskort eller andet i den retning; det kræver kun, at man er i stand til at vise, at man er den person, man udgiver sig for at være. Og hvis man ikke kan gøre det, så kan man få problemer, men det kan man da også i dag: Hvis jeg bliver involveret i en trafikulykke og jeg ikke kan bevise, at jeg er den person, jeg udgiver mig for at være, så er det da klart, at man efterfølgende vil checke det for at finde ud af, om jeg prøver at løbe fra et eller andet. Sådan er det da også i dag. Så der er ikke noget som helst nyt i det her.

Jeg kunne godt lide sammenligningen med satellitovervågningen – det er også til hr. Keld Albrechtsen – for det, der er tale om her, når vi taler om samarbejdet om observation af visse personer, er jo, at hvis man er i gang med en observation af en person i sin egen hjemstat, kan man fortsætte den. Men det kræver altså, at man kontakter det lands myndigheder, hvor vedkommende person er på vej hen – så kan man fortsætte den. Hvis man er i gang med en forfølgelse af en person, kan man altså fortsætte den.

Så det er jo ikke sådan, som hr. Keld Albrechtsen giver udtryk for: at der nu skal foretages yderligere observationer af borgerne. Det er kun, for at man kan være sikker på, at folk ikke udnytter den frihed, der opstår ved, at vi får fri bevægelighed for personer.

Og må jeg så sige til hr. Tom Behnke, at jeg ikke et sekund tror på, at det politisamarbejde, der nu kommer i stand, vil udløse en masse kontrol i baglandet. Og jeg må også sige til hr. Tom Behnke, at jeg altså også har set, at nogle politifolk har sagt, at de tror, at de kan få meget ud af dette samarbejde. Så det er altså ikke kun sådan, at grænsepolitiet har bekymringer i den anledning. Der er andre politifolk, der siger, at det samarbejde, der nu kommer i gang, simpelt hen stille og roligt betyder, at der ikke vil være behov for så meget kontrol.

Det er klart, at der vil være nogle, der misbruger systemet, og dem må man så sætte ind over for, men at prøve på at bilde den danske befolkning ind, at der nu skal være kontrol overalt i Danmark hele tiden, hvor folk skal bevise, hvilken identitet de har, er ikke rigtigt. Det er slet ikke det, det drejer sig om.

Så lad være med at male fanden på væggen! Det er ikke sådan, som man prøver at fremstille det her. Det her er et fornuftigt samarbejde, hvor de retningslinjer, der ligger i det, faktisk vil være noget, der også kan give det danske politi væsentlig bedre muligheder for at løse nogle af de problemer, de står med i dag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen så må jeg desværre sige, at nu er det altså hr. Kent Kirk, der vrøvler. Så kan hr. Kent Kirk jo komme herop og sige endnu en gang, at jeg vrøvler, men når hr. Kent Kirk i sit svar på mit spørgsmål siger, at jeg skal have sagt, at man kun kan have en suveræn stat, hvis borgerne overvåges døgnets 24 timer – det var rent faktisk det, hr. Kent Kirk sagde – så svarer han jo overhovedet ikke på spørgsmålet, eller også hører han et helt andet spørgsmål end det, jeg stiller.

Det, jeg siger, er, at hvis et land opgiver retten til – opgiver *retten* til – at have en grænsekontrol, hvis landet selv ønsker det, så mener jeg, at man er på vej væk fra en suveræn og selvstændig stat. Og det er det, Det Konservative Folkeparti ønsker at Danmark skal gøre i forbindelse med tiltrædelsen af Schengenaf-talen, men det ønsker Dansk Folkeparti ikke at Danmark skal.

Dansk Folkeparti mener faktisk, at det er ganske vitalt, at vi stadig væk har ret til at bevare en grænsekontrol. Men det er jo ikke det samme som at sige, at den grænsekontrol, der er, er en overvågning af alle borgere i døgnets 24 timer. Der er tale om, at vi har ret til at foretage en systematisk kontrol ved grænsen, hvis vi selv ønsker det, og det har vi ikke med Schengen-aftalen.

Og så vil jeg bare sige, at det gør mig lidt nervøs, når hr. Kent Kirk siger, at Schengen-aftalen ikke giver anledning til øget kontrol indenlands, for hvis den ikke gør det, hvad vil Det Konservative Folkeparti så stille op med den massive illegale indvandring, som vi ved vil være en konsekvens af de helt åbne grænser mellem eksempelvis Danmark og Tyskland?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Kent Kirk har fuldstændig ret i, at det udvidede samarbejde, som vil blive tilfældet med Schengen-aftalen, vil være et godt værktøj for politiet i en række sager og i en række tilfælde; det skal der slet ikke være tvivl om. Men én ting er samarbejdet mellem de forskellige landes politimyndigheder i opklaring af grænseoverskridende kriminalitet, noget helt, helt andet er jo personkontrollen ved landegrænserne, og derfor er det, som hr. Kent Kirk siger om, at der er nogle politifolk, der siger, at et samarbejde vil være godt, fuldstændigt korrekt, men omvendt er det jo lige så korrekt, når jeg citerer ledende politifolk for at sige, at hvis man ophæver personkontrollen ved grænserne, vil det give kaos i Danmark.

Og det, som vi på nuværende tidspunkt også ved, er, at både regeringspartierne og Venstre ved, at det her vil medføre en langt mere omfattende personkontrol rundt om i Danmark, altså i baglandet, end tilfældet er i dag, og det er de pågældende partier altså indstillet på.

Så jeg forstår ikke helt, hvor det er, Det Konservative Folkeparti vil hen, når man på den ene side blander tingene sammen og på den anden side taler udenom.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kvitterer for, at hr. Kent Kirk kom ganske elegant uden om satellitkontrollen, men jeg vil nu alligevel fastholde, at der er nogle logiske brister i hr. Kent Kirks analyse, og jeg vil blot henviser til justitsministerens tale her i dag, hvor

justitsministeren jo selv gav udtryk for, at der i grænselandet naturligvis til stadighed vil være en betydelig politistyrke, der ifølge justitsministerens udsagn vil foretage en målrettet politimæssig indsats.

Mit spørgsmål til hr. Kent Kirk er så: Hvordan vil hr. Kent Kirk sikre, at der kan foretages en målrettet politimæssig indsats i grænselandet – så kan vi jo altid diskutere, hvor stort det grænseland er – uden at beboerne i grænselandet rent faktisk føler sig ganske overvåget? Og er det i pagt med Det Konservative Folkepartis frihedsbegreb?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, hr. Kent Kirk svarede på de spørgsmål, jeg stillede om registerstaten og overvågningen.

Der etableres med Schengensystemet registre med oplysninger om millioner af mennesker i EU-landene – det ved hr. Kent Kirk godt – og disse regler opfylder ikke for de andre landes vedkommende de samme betingelser, som vi har for registrering af mennesker her i Danmark, og det vil sige, at vi får et registersystem, der ikke opfylder de retssikkerhedskrav, vi hidtil har stillet her i Danmark. Bekymrer det ikke hr. Kent Kirk?

Bekymrer det heller ikke hr. Kent Kirk, at man med den her Schengen-aftale opretter et system med diskret overvågning, et system, hvor man endog kan overskride landegrænserne, ikke blot landegrænserne ved Kruså, men også grænserne via lufthavnene og ved havnene? En diskret overvågning, som altså også kan foregå på dansk territorium, bekymrer det ikke hr. Kent Kirk? Bekymrer det ikke hr. Kent Kirk, at tysk politi får adgang til at overskride grænsen og operere i grænselandet? For når hr. Kent Kirk var så stor en fortaler for retssikkerheden i går, da vi diskuterede satellitovervågning, burde han også være det i dag.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er hr. Kent Kirk også, og derfor burde hr. Keld Albrechtsen også have lyttet til min tale, hvor jeg jo netop understregede over for justitsministeren, at nogle af de ting, vi lægger meget vægt på, er, at vi i de endelige forhandlinger får en aftale om registreringen, som gør, at vores registertilsyn herhjemme også kan sige god for det, og at vi også sørger for, at lovgrundlaget

herhjemme er på plads. Så det er faktisk den del, vi interesserer os meget for.

Og om spørgsmålet om bekymringer omkring observation og lignende: Jeg havde et eksempel i min tale, hvor vi tog de franske bankrøvere. Jeg synes da, det er meget fornuftigt, at hvis det var sådan, det danske politi var i hælene på dem ned til grænsen, at det danske politi så også havde en mulighed for at følge efter og tilkalde det tyske politi og sige: Vi har dem her! Det synes jeg er meget fornuftigt, så jeg har ikke de bekymringer, som hr. Keld Albrechtsen giver udtryk for. Tværtimod synes jeg, at det her er et udtryk for, at vi giver borgerne en større frihed. Men det er klart, som jeg sagde i min tale, at der er nogle problemer involveret i det, og det er så dem, man forsøger at løse på en anden måde.

Og så til hr. Thulesen Dahl omkring det med at opgive retten til grænsekontrol. Jamen man skal jo også vende det rundt og sige: Jamen hvad er det, vi får? Vi slipper for, at Tyskland har den ydre grænse til Danmark, hvor alle danskere, lige så snart de skal uden for Danmark, skal kontrolleres i alle ender og kanter. Det er jo det, vi får. Altså vi giver hinanden noget, men det betyder da ikke, at Danmark som land ikke består. Det vil bestå i tusind år. Det er i hvert fald Det Konservative Folkepartis politik.

Så er der et spørgsmål fra fru Anne Baastrup omkring satellitter og overvågningssamfundet. Jo, jeg bemærkede udmærket justitsministerens tale, og jeg bemærkede udtrykket målrettet. Jeg opfatter det faktisk på den måde, at hvis det f.eks. er massiv illegal indvandring, vi taler om, så skal der altså etableres et politimæssigt samarbejde mellem Danmark og Tyskland, hvor man gør, hvad man kan for at finde de bagmænd, der står bag. Og så skal man lave en målrettet indsats f.eks. i grænseområdet, hvis det er sådan, man fra Hamburg bliver klar over, at nu er der altså nogen på vej op, og nu er der nogen, der er på vejene i Danmark, fordi vi nu via de forbindelser, vi har i Tyskland, har kunnet konstatere de ting. Det er det, jeg opfatter med ordet målrettet, og det kan aldrig blive en total overvågning af hele befolkningen i grænselandet.

Så skal vi ikke prøve på igen at afmystificere det her, prøve at forholde os til tingene ud fra den gode vilje. Så kan vi have en forskellig ideologisk opfattelse af, hvordan vi ønsker samfundet skal udvikle sig, og der er da ingen tvivl om, hvor Det Konservative Folkeparti står: Jo mere

frihed, vi kan give til borgerne, desto bedre er det.

Anne Baastrup (SF):

Som debatten har vist, så står vi foran et valg, der kan få vidtgående konsekvenser, men det giver tilsyneladende hverken regeringen, Det Konservative Folkeparti eller Venstre anledning til at ryste på hånden. Valget går på, om vi ønsker et samfund med åbne grænser og de fordele, det giver turister, så de kommer nemmere frem til deres feriested, og som giver eksportchauffører mulighed for at spare måske fem minutter, et valg, der samtidig vil få den følge, at det danske samfund på forskellige niveauer vil blive udsat for nye former for kontrol. Eller ønsker vi at fastholde den hidtidige grænsekontrol, som giver den mulighed, vi kender uden krav om særlig kontrol, når først grænsen er passeret?

Regeringens ønske om de åbne grænser er, så vidt jeg kan se, fortrinsvis af ideologisk karakter. Det giver fornemmelsen af nærhed med de andre medlemslande af Schengen og skaber fundamentet for et samlet Vesteuropa, og det er det, regeringen vil. Men der er visse principielle problemstillinger, som ikke er kommet frem, og som justitsministeren aldrig har forholdt sig til.

Hvordan vil Schengensamarbejdet udvikle sig? Vil det blive et mindre Fort Europa? Tendenserne ser vi jo med overvågning af ydre grænser, harmonisering af visumpolitikken, udlændinges ind- og udrejse, kriterier for, hvilket land der skal behandle en asylansøger, politisamarbejde, udvisning og Schengeninformationsystemet. Vil Danmark blive et kontrolsamfund, hvor alle skal gå med identitetskort? Hvordan vil livet i grænselandet blive? Mange spørgsmål at rejse, og er det bare fantasi? Det tror jeg ikke. Der er problemer med tilslutning til Schengen, og regeringen har på ingen måde givet klare svar.

Øget indre kontrol vil blive en naturlig følge og svarer til det, man hører fra de øvrige medlemslande, hvor politi og toldvæsen flytter ind i grænselandet for at udføre den kontrol. Der vil jo igen kunne opstå mulighed for ulovlig indførsel af miljøfarligt affald. Der vil igen kunne opstå problemer af veterinær karakter, hvis vi fortsat skal undgå svinepest. Der vil være gode muligheder for indsmugling af narko osv. Og hvor langt op i Jylland vil denne kontrol skulle foregå? Så højt oppe som i Århus Politikreds er

der udtrykt tvivl om, hvorvidt ikke også de skal i gang med at kontrollere.

Lad mig tage et eksempel. For et års tid siden havde vi store problemer med ulovlig overførsel af miljøfarligt affald. De regler, som manglede i den forbindelse, er nu på plads, og antallet af ulovligt overførte miljøfarlige transporter er for kraftigt nedadgående. Hvad vil regeringen gøre i forhold til denne problemstilling, når Schengensamarbejdet starter? Det er der ingen bud på.

Også den daglige kontrol af mennesker, der bevæger sig i grænseområdet, vil blive intensiveret for dog som minimum at samle nogle af de problemer op, som på nuværende tidspunkt løses ved grænsen. Dansk Politiforbund har ved gentagne lejligheder rejst problemet over for justitsministeren, som blot afviser det som rene fagforeningsargumenter uden at forholde sig til kritikken, nemlig at manglende grænsekontrol kan føre til øget kriminalitet og vel at mærke en type kriminalitet, vi ikke før har stiftet bekendtskab med. Det er sjældent, politiet selv giver udtryk for en så klar tilkendegivelse af utryghed ved Justitsministeriets politik, og det er derfor urovækkende, at denne kritik blot er blevet afvist.

For spørgsmålet er jo grundlæggende, om al kriminalitet kan bekæmpes effektivt via informationssystemer og ID-kort uden at inddrage almindeligt professionelt politiarbejde som for eksempel, at der kunne tages stikprøver af langsomt passerende biler på et afgrænset område, hvor der er viden og erfaring, der danner baggrund for stikprøverne. Men justitsministeren har en blind tro på, at alt løses, bare ved at Schengenkonventionen omfatter Danmark, og at Europol kommer i gang, og han ser konsekvent væk fra de følger, denne ændring vil få for folk flest, uden sikkerhed for, at det vil bekæmpe kriminaliteten.

Det er ubehageligt at være vidne til en opbygning af et Fort Europa, så Schengensamarbejdet uundgåeligt vil føre til, alene med begrundelse i de åbne grænser. Og regeringens beslutning er desværre sket ganske umærkeligt, uden at regeringen har stået ved, at det er konsekvensen.

Lad mig pege på følgende eksempler.

Vil den danske regering i virkeligheden den harmonisering af visumpolitikken, som nu er gennemført med den konsekvens, at ingen mennesker kan komme fra afrikanske lande uden visum? Var det reelt den danske regerings hold-

ning, at vi skulle indføre visumpligt for Thailand, hvis ikke det var aftalt i Schengen? Er det virkelig den danske regerings holdning, at der skal være harmonisering på minimumsniveau, når det gælder visum?

Schengensamarbejdet har været på Folketingets dagsorden i de sidste 2½ år. Der er opnået en aftale, som tilgodeser den nordiske pasunion, og det tror vi er en helt afgørende forudsætning for, at danskerne overhovedet kan acceptere dansk deltagelse i Schengensamarbejdet. Men det løser jo ikke nogen af de problemer, som jeg har rejst, og jeg har kun stillet nogle spørgsmål, spørgsmål, som Socialdemokratiet da også altid har været enig med SF i, indtil Socialdemokratiet indgik i regeringen. Eller var det, fordi Tyskland lavede afpresning ved den danske grænse foråret og sommeren 1994, hvor det tyske grænsepolitiet som bekendt pludselig blev meget ihærdige med den konsekvens, at feriegæde turister pludselig hang fast i timelange køer? Hvis det er svaret på regeringens beslutning, så er det ret sølle.

I SF lægger vi derfor overordentlig stor vægt på den redogørelse, som justitsministeren har lovet i Europaudvalget før eventuel undertegnelse af konventionen.

Og som afslutning vil jeg på vegne af SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til at komme med en grundig redogørelse forud for en eventuel beslutning om Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 5).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Fru Anne Bastrup var inde på, at giftigt affald kunne være et problem her i forbindelse med Schengenaftalen.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Anne Bastrup, om ikke det er korrekt, at netop det, vi kalder de kvalificerede forbrydelser, altså hvor

der er mulighed for at følge efter, f.eks. mord, manddrab, voldtægt osv., også omfatter ulovlig transport af giftigt og farligt affald. Man har netop i Schengenaftalen sagt, at det er noget, vi er meget opmærksom på, og vi vil gøre alt, hvad vi kan for, at man ikke skal kunne misbruge den frie bevægelighed på dette her område. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Noget af det, der har præget en del af de korte bemærkninger i debatten hidtil, har været Dansk Folkepartis og Fremskridtspartiets frygt for, at Danmark skulle blive oversvømmet af illegale indvandrere: en flodbølge af fremmede mennesker, der kommer til Danmark, og det vil vi ikke kunne forhindre med Schengenaftalen.

Når man hørte SF's ordførertale, kunne det lyde, som om en af SF's store bekymringer ved Schengenaftalen var, at der kommer for få ind, fordi Schengenaftalen nu altså medfører, at man indfører visumbegrænsninger for folk fra afrikanske lande, fra Thailand osv. osv.

Jeg har svært ved at se, at begge bekymringer kan være rigtige. Det kan ikke være sådan, at man kan være modstander af Schengenaftalen på grund af, at der vil komme for mange mennesker ind, og på den anden side kan man være modstander af Schengenaftalen, fordi der vil komme for få mennesker ind. Jeg synes, det er lidt ulogisk, og jeg vil gerne have en forklaring på SF's holdning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Skal det være formuleret som et spørgsmål til ordføreren fru Anne Bastrup, vil jeg så forsøge at gøre det: Er det ikke korrekt, at forskellen består i, om man laver begrænsningen ved regionens ydre grænser, eller om man laver begrænsningen i, hvor mange der kan komme ind i Danmark fra de øvrige lande i regionen?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Hr. Kent Kirk har ret i, at Schengensamarbejdet har de regler. Jeg stoler bare ikke på, at man rent faktisk kan få fat i det miljøfarlige affald på den måde, som man indtil videre har ladet det fungere på i de øvrige grænselande. Det er de erfaringer, jeg har fået, og jeg bliver nødt til at tage udgangspunkt i dem.

Til fru Elisabeth Arnold: Det er jo fuldstændig rigtigt, og derfor har jeg aldrig nogen sinde forstået holdningen i Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, som ikke bryder sig om, at der kommer indvandrere af forskellig karakter her til landet. Jeg har aldrig forstået det, for således som man ser på udgangspunktet for Schengensamarbejdet og på de erfaringer, vi har omkring harmonisering af asylpolitikken i EU og i Schengen, går det på minimumsregler. Det går på, at det er det land, der har de mindste standarder, som skal komme igennem med generelle, harmoniserede regler. Hvert enkelt land er jo kommet af med muligheden for visum. Vi har haft visumfrihed med Thailand. Det måtte vi give afkald på, for det ville de andre ikke acceptere. Vi har haft visumfrihed med flere forskellige afrikanske lande, hvor vi måtte acceptere visum dér, for hver gang der er et land i Schengensamarbejdet, der ønsker visum, betyder det, at alle så skal have visum.

Det bliver det dér Fort Europa, og det er hovedproblemet, og jeg fatter stadig væk ikke Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvor mange indbyggere er der i EU? En 380 millioner, og så har vi 5 millioner i Danmark. Hvad er der i Frankrig? Et par hundredtusinde illegale indvandrere. Jeg tror ikke, man helt har tal på det, al den stund det er illegale indvandrere. I de andre lande, i Tyskland f.eks., har de tilsvarende problemer.

Hvad er problemet, hvis vi så åbner den dansk-tyske grænse på vid gab? Det er naturligvis, at en del af de illegale indvandrere vil søge til Danmark, akkurat ligesom de forsøger i dag, men i dag har de ikke så stort held med det, fordi vi har mulighed for at have grænsekontrol, personkontrol ved grænsen. Det er den grænsekontrol, som nogle partier her i Folketinget ønsker at afskaffe, og det er det, som Dansk Folkeparti bl.a. ønsker at opretholde.

Det er sådan, at grænsepolitiet ved den dansk-tyske grænse i meget klare og utvetydige vendinger har markeret, at de i dag stopper mange, som ønsker illegalt at passere den dansk-tyske grænse. Man skal være mere end almindelig naiv, hvis man tror, at det ikke vil skabe problemer, at man åbner den dansk-tyske grænse, så man ikke fremover kan standse disse personer, der forsøger illegalt at komme ind til Danmark. Den forhindring, vi i dag har mulig-

hed for at sætte op, har vi altså ikke mulighed for at sætte op i tiden fremover, hvis vi har tilsluttet os Schengensamarbejdet.

Kan fru Anne Baastrup ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

De fælles visumregler kunne såmænd være udmærkede, men at hoppe med på hele Schengen vognen på dette ene argument er for lidt. De visumregler, der skulle indføres, kunne vi såmænd lige så godt have indført her i Danmark.

Men det, man skal være opmærksom på, er, at visumreglerne vil gælde for regionen, altså alle Schengenlandene, og gælde ved de ydre grænser. I øvrigt vil visumpolitikken i sig selv jo ikke forhindre illegal indvandring – deraf ordet illegal – nej, problemet er den store åbne port, Schengensamarbejdet vil åbne mellem Danmark og det øvrige Europa, nemlig den port, der vil gøre, at illegale indvandrere fra andre europæiske lande frit kan komme ind i Danmark.

Det er problemet, og derfor er vi imod, at man fjerner personkontrollen.

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo sådan, at når man træffer beslutninger af en meget, meget vidtrækkende karakter som dansk medlemskab af Schengenkonventionen, er det ikke her og nu-problemer eller -fordele, der er til debat, men den langsigtede udvikling af det danske samfund.

De to Fremskridtspartier burde vide, at den franske regering på nuværende tidspunkt netop er begyndt at sende folk meget, meget hurtigt af sted. Hver gang de kan falde over en eller anden såkaldt illegal indvandrer, som kommer fra et tidligere koloniland, er det en enkeltbillet med en flyver. Jeg er helt sikker på, at det er den udvikling, vi kommer til at se, og det er derfor, at jeg ikke fatter de to partiers – men jeg vil meget gerne have deres stemmer, hvis det er sådan, at det kan hjælpe – accept af Schengensamarbejdet. Men så langt, så godt.

Det her er en langsigtet ændring af det danske samfund, og det er dér, vi har problemet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, det er en meget væsentlig debat denne her, og derfor er jeg meget glad for, at fru Elisabeth Arnold har taget fat i den, for efter at have lyttet til den, forstår jeg det sådan, at SF's

bekymring er, at der ikke kan komme nok flygtninge ind i Europa, og at Fremskridtspartiets bekymring er, at der kommer for mange flygtninge ind i Danmark.

Så vil jeg gerne spørge de forenede fremskridtspartier, hr. Kristian Thulesen Dahl ...

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Sådan kan der ikke spørges.

Kent Kirk (KF):

O.k. Jamen så beklager jeg meget, men så kan jeg spørge fru Anne Baastrup, om det er hendes opfattelse, at det, Fremskridtspartiet i virkeligheden ønsker, er at lave et jerntæppe nede ved den dansk-tyske grænse, så vi kan holde danskerne inde og udlændingene ude.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er jeg nødt til at sige, at det ikke bare er en formalitet; spørgsmålet skal være rettet til den sidste taler.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige til fru Anne Baastrup, at når Dansk Folkeparti fastholder sin modstand imod Schengensamarbejdet, er det både ud fra en vurdering af, hvad det får af kortsigtede konsekvenser for Danmark, hvis vi åbner sluserne til udlandet, og ud fra de langsigtede konsekvenser.

Jeg noterede mig, da talen faldt på transport af miljøfarligt affald, at SF nærrede meget stor bekymring for de kortsigtede konsekvenser, og at det var en af hovedårsagerne til, at SF ikke kunne tilslutte sig Schengensamarbejdet. Dér henviste hr. Kent Kirk til, at der var bestemmelser derom i Schengensamarbejdet.

Nu kan jeg forstå, at man ifølge SF slet ikke må anlægge en lignende betragtning, når det drejer sig om indvandring, men jeg bliver nødt til at fastholde, at politiet i grænselandet er meget, meget bekymret over åbne grænser, over, at man med Schengensamarbejdet afskaffer retten til at have grænsekontrol. Kan fru Anne Baastrup ikke bekræfte det, og vil fru Anne Baastrup i sit svar analysere, hvorfor mon grænsepolitiet er det?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu skal jeg jo ikke som dansk folketingsmedlem stå her og diskutere, hvilken udlændingepolitik man fører i Frankrig, og jeg skal heller ikke

blande mig i det, hvilket jeg heller ikke på noget tidspunkt kunne finde på at gøre. Men det er givet rigtigt, når fru Anne Baastrup fremfører her, at Frankrig konsekvent udviser illegale indvandrere, og det er også rigtigt, at Tyskland har en restriktiv og konsekvent politik på det her område.

Men så er spørgsmålet: Hvad fører det til? Fører det så til, at de pågældende forlader Frankrig og Tyskland og vender hjem igen? Nej, det gør det ikke. Det medfører, at de pågældende tager til det forjættede Danmark, der flyder med socialkontorer og velfærdsydelse kombineret med en slap udlændingelov. Det er konsekvensen, og vi ved jo, at det også vil blive konsekvensen, i og med at disse illegale indvandrere i dag er klar til at betale 40.000 kr. for at blive smuglet ind i Danmark. Det siger lidt om interessen for at få lov til at komme til Danmark, og den interesse er et meget fint billede på, hvad der vil ske i det øjeblik, hvor man åbner grænsen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo tidligere fremgået, at vi ikke må bruge udtrykket de forenede Fremskridtspartier, men vi må i hvert fald nok måske have lov at bruge udtrykket de forenede Schengenmodstanderpartier. Hvis man prøver at se på, hvem der har mest orden i argumentationen, må jeg sige, at det er med al respekt fru Anne Baastrup, for SF var jo i sin tid modstander af det indre marked, var modstander af den frie bevægelighed, var modstander af den uhæmmede trafik over grænserne, som det indre marked medførte, og stemte i 1986 nej til det indre marked.

Fremskridtspartiet derimod har hele tiden hævdet at være indædt fortalere for det indre marked. Selv om det var unionsmodstander, var det en stor fortalere for det indre marked undtagen på persontransportens område; dér ville man pludselig ikke have det mere.

Jeg vil gerne høre fru Anne Baastrup, om det er rigtigt forstået, at det er sådan, at det er en naturlig konsekvens af, at SF har været modstander af det indre marked lige siden 1986, at det også nu er modstander af Schengensamarbejdet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det vil jeg med stor fornøjelse bekræfte fru Elisabeth Arnold i, og så vil jeg også godt bekræfte

hr. Kent Kirk i, at det er Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis grundlæggende opfattelse, at der skal et jerntæppe ned i Sønderjylland og også lidt omkring Lolland-Falster for at sikre, at personer ikke kommer ind.

Men alt det andet er de fuldstændig ligeglade med; jeg tror i virkeligheden, de går ind for miljøfarligt affald her i landet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Den sidste sløjfe burde fru Anne Baastrup nok have undladt. Jeg ved, at på nuværende tidspunkt er Folketingets registreringssystem så langt med, at det står sort på hvidt, hvad hr. Kim Behnke sagde i sit indlæg, og hvis man padler tilbage, vil man se, at han netop sagde, at indførslen af miljøfarligt affald også var et af de områder, som vi satsede meget på at der skulle være en skrapper kontrol med.

Så den bemærkning regner jeg med, at fru Anne Baastrup hermed har trukket tilbage.

Elisabeth Arnold (RV):

Forespørgerne til dagens forespørgselsdebat synes at have glemt, at vi har haft adskillige debatter her i Folketingssalen om Schengensamarbejdet. Vi har haft adskillige forespørgsler, og vi har gentagne gange vedtaget dagsordener, der beskriver Folketingets holdning til dette spørgsmål. Men for referatets skyld vil jeg da godt kort rekapitulere, hvad Schengenaftalen går ud på:

Den går ud på, at man tager konsekvensen af det indre marked og siger, at man skal betragte alle Schengenaftalens lande som områder, hvorimellem der ikke findes faste grænser, hvor der altså er fuldt lovlig passage, og hvor man ophæver den interne grænsekontrol.

Til gengæld skal man betragte områdets ydre grænser som grænser, der skal observeres og bevogtes betydelig grundigere, end man gør det med de indre grænser i dag. Det vil altså sige, at man får et område, hvor man kan bevæge sig frit, hvis man ellers har lovligt ophold i en af medlemsstaterne.

Hvorfor bør Danmark være fuldgældigt medlem af Schengensamarbejdet? Det er Det Radikale Venstres mening, at det skal vi, og det mener vi især er blevet påtrængende, efter at EU blev udvidet med Sverige og Finland. Det ville se ejendommeligt ud, hvis Sverige og Finland og Tyskland, altså tre af vores nærmeste samarbejdslande, var medlemmer af dette samarbejde

og Danmark omgærdet af pigtråd og landminer skulle ligge som en fast befæstet ø omgivet af lande, som i øvrigt havde fri grænsepassage.

Vi kan ikke uden videre frigøre os fra de konsekvenser og de beslutninger, som vores nabolande tager. Det er også blevet helt klart, efter at man har kunnet se, hvordan Norge har måttet tage konsekvensen af, at Sverige besluttede sig for at melde sig ind i EU, og at Finland gjorde det samme. Det får konsekvenser for os, at vores nabolande beslutter sig for et eller andet internationalt.

Men der er selvfølgelig betingelser for, at Danmark skal være medlem af Schengensamarbejdet, og en af betingelserne er, at vi kan bevare den nordiske pasunion. Den melding er givet videre til justitsministeren. Det har været diskuteret både i Europaudvalget og i Retsudvalget gentagne gange, at det må være en betingelse for Danmarks tiltrædelse, at det nordiske pas-samarbejde, den nordiske pasunion, bevares i sin fulde udstrækning. Det er og bliver også opfyldt, og det er vi fra radikal side meget tilfredse med.

Hvad bliver konsekvenserne så af at være med? De bliver, at den umiddelbare, konsekvente, gennemgribende, fuldstændig komplette grænsekontrol ikke mere er til stede. Det har den i øvrigt ikke været længe. Grænserne har været åbne længe. Der er ikke konstant og permanent grænsekontrol ved de danske grænser, hvis der er nogen, der fejlagtigt skulle tro det.

Det er der ikke. Der er mange steder, hvor man går fuldstændig frit over, og der er også mange steder i landet, hvor der kommer illegale indvandrere, illegale asylansøgere til landet, bliver sat i land med gummibåde på Falsters sydkyst osv. Der er ikke nogen systematisk kontrol af den danske grænse. Det er kun ved ganske få grænseovergangssteder, at der er det.

Men det vil så blive mindre fremover. Til gengæld vil nabolandes politi få mulighed for at forfølge forbrydere taget på fersk gerning, og der vil være mulighed for en forøget observation bag grænserne. De konsekvenser er vi fra Det Radikale Venstres side parat til at tage. Det mener vi er den pris, man skal betale for at opretholde de åbne grænser.

Konsekvenserne af ikke at være med vil så til gengæld være, at vi skulle have en forøget overvågning ved alle danske grænser, og at vi skulle have et bureaukrati og en stadig diskussion med vores erhvervsliv, med vores egne borgere og med alle andre, som ønsker at krydse de danske

grænser, fordi det altså blev mere besværligt, når der blev mere overvågning. I virkeligheden er man parat til at gå tilbage til det system, vi kendte i Sovjetunionen, og som vel at mærke var ganske overordentlig effektivt, idet der i hvert fald ikke kom nogen hverken ud eller ind, som Sovjetunionen ikke ønskede skulle passere grænserne.

Af egen erfaring ved jeg det, for jeg har prøvet at krydse den russisk-finske grænse for 15 år siden. Kontrollen bestod i, at tre mekanikere og seks toldere gik i gang med at splitte bilen og bagagen ad, tømme indholdet af hver eneste taske, tømme indholdet af tegnebøger, punge osv. og tælle alt op og registrere alt, hvad hver især havde med ud og ind. Det tog to timer for én personbil at blive tjekket ved den russisk-finske grænse, og det er selvfølgelig ikke noget eftertragtelseværdigt system.

Det ønsker vi på ingen måde at se i Danmark. Det behøver selvfølgelig heller ikke at blive tilfældet, men en forøget overvågning af grænserne vil selvfølgelig blive konsekvenserne af ikke at være med, ikke mindst i de nabolande, som så er med i Schengen og betragter den dansk-tyske grænse eller den dansk-svenske grænse som en ydre Schengengrænse og derfor vil øge overvågningen. Det ønsker vi fra radikal side ikke skal være tilfældet.

Hvad er de hidtidige erfaringer så med Schengensamarbejdet i de nuværende medlemslande? Det viser jo klart, at det er mellemstatslige aftaler, der afgør, hvad det er for vilkår, man giver hinanden. Hvis man gennemlæser de dokumenter, der beskriver, hvad det er for aftaler, der er indgået mellem de nuværende medlemslande, er det jo landene to og to, der har indgået bilaterale aftaler om, hvordan de skal håndtere deres gensidige samarbejde, f.eks. Belgien-Tyskland, Belgien-Holland, Frankrig-Tyskland.

Der er stort set ikke to aftaler, der er ens. Alle landene har to og to indgået aftale om, hvordan deres politimyndigheder på hver side af grænsen skal opføre sig over for hinanden, hvis der er behov for at koordinere en efterforskning af en forbrydelse, forfølgelse af en illegal transport eller af andre ting, som ikke må passere grænsen.

De hidtidige erfaringer har også vist, at landene har fuld suverænitæt til at indføre kontrol ved deres grænser, hvis de skulle synes, det var nødvendigt. Ikke så snart var der sprunget en bombe i den parisiske metro, før Frankrig luk-

kede grænserne og sagde: Nu indfører vi den gammeldags personkontrol ved alle vores grænser, for vi er bange for, at vores partnere i Schengenaftalen ikke bevogter deres ydergrænser tilstrækkelig godt. Vi mener, at det skal være muligt, at vi selv kontrollerer vores egne grænser.

Det kan Frankrig selvfølgelig gøre med Schengenaftalen i hånden. De muligheder består allerede inden for den nuværende Schengenaf-tale, og sådan nogle muligheder vil selvfølgelig også bestå for Danmark, når vi bliver medlem af Schengenaftalen. Hvis der er en god begrundelse for at indføre kontrol, f.eks. fordi der er meldinger om en illegal transport, meldinger om nogle terrorgrupper eller andet, som opererer, har man selvfølgelig muligheden for at indføre kontrol. Og det vil vi selvfølgelig kunne gøre, såvel som Frankrig har kunnet gøre det inden for det nuværende samarbejde.

Man kunne også stille spørgsmålet: Hvordan har Danmarks lange erfaring været med den nordiske pasunion? Man burde i virkeligheden se sådan på det, at det altså er erfaringerne fra pasunionen, der nu skal udbredes til et større område.

Det har tilsyneladende ikke bekymret danskerne, at man har kunnet komme fuldstændig frit over grænsen mellem Danmark og Sverige og Sverige og Norge i mange, mange år uden at vise pas og uden at blive kontrolleret. Selvfølgelig har der været stikprøvekontroller, og det vil der også kunne blive fremover. Folk, der har set unordiske ud, har jo måttet konstatere, at selv om de havde et dansk pas med, ville de blive kontrolleret og eventuelt blive udspurgt om deres legitime opholdsgrund i det pågældende land.

Vi har været trygge ved den nordiske pasunion i alle de år, den har fungeret, og det politisamarbejde, der har været på tværs af grænserne i Norden, fungerer også glimrende. Hvis der bliver begået et væbnet bankrøveri i Umeå og bankrøverne tager turen sydpå ned igennem Sverige, ringer det svenske politi selvfølgelig til det danske politi og siger: Nu bevogter vi vores grænse i Helsingborg og i Malmø, for vi tror, de er på vej ned til jer. Så sætter I selvfølgelig også øget bevogtning på i Helsingør og i København, så I snupper dem, hvis de kommer dér, og de kører i en bil af det og det mærke med det og det nummer. Sådan fungerer politisamarbejdet jo. Det betyder ikke, at de åbne grænser ikke kan kontrolleres. Det betyder bare, at der ikke er

automatisk og systematisk kontrol af hver eneste passage.

Det Radikale Venstre er, som det fremgår, opmærksomme på både fordele og ulemper ved de åbne grænser. Vi vil gerne have fordelene; vi tager også ulemperne med og tager ansvaret for dem. Og vi vil anbefale, at Danmark går aktivt ind i at gøre Schengenmedlemskabet lige så trygt for den danske befolkning, som den nordiske pasunion altid har været.

Det Radikale Venstre stemmer for den af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og CD foreslåede dagsorden og stemmer imod de øvrige dagsordener.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at tilhængerne af Schengenaf-talen er ved at være trængt. De må langt ud med deres argumenter. Fru Elisabeth Arnold gjorde ligesom hr. Kent Kirk et forsøg på at fremstille tilstanden i Danmark sådan: Hvis vi siger nej til Schengenaf-talen, vil vi havne i noget nærmest som den gamle Sovjetunion.

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold: Hvis vi siger nej til Schengenaf-talen, hvorfor i alverden skulle vi så indføre et strengere overvågningssystem her i Danmark? Det er der da intet, der taler for, og intet, der tvinger os til. Tværtimod, ved at sige nej til Schengenaf-talen bevarer vi vores nationale selvstændighed med hensyn til at fastsætte regler om disse ting, og så slipper vi for det overvågningssystem, som opbygges omkring Schengeninformationsystemet. Så det er unægtelig at stille tingene på hovedet.

Vi mister heller ikke den nordiske pasunion ved at sige nej, den er der stadig væk; og jeg tror ikke, de andre nordiske lande drømmer om at fortsætte ind i Schengen, hvis vi siger nej.

Hvorfor skulle Tyskland have en lang strid med Danmark om grænsen mellem Danmark og Tyskland? Det har Tyskland da ingen interesse i.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold: Stop disse skræmmebilleder og lad os få diskussionen ned på det saglige plan.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det hører til sjældenhederne, at hr. Keld Albrechtsen advarer tilhængerne mod skrækscenarier. Det plejer faktisk at være hr. Keld Albrechtsen, der udmaler skrækscenarier for os andre om, hvad der sker, når og hvis Danmark

går ind i dette og hint samarbejde syd for den dansk-tyske grænse.

Jeg talte såmænd ikke så meget om, hvilke tiltag den danske regering og det danske politi skulle iværksætte, hvis vi ikke blev medlem af Schengensamarbejdet, men den tyske regering bliver jo nødt til at betragte den dansk-tyske grænse som en ydergrænse for Schengen, og det betyder, at Tyskland selvfølgelig vil indføre ganske skrappe kontrolforanstaltninger over for danskere, som måtte ønske at komme sydpå. Det er såmænd ikke så meget et spørgsmål om, hvad danskerne ville foretage sig. Men vi kan jo ikke bestemme, hvad de øvrige lande vil foretage sig, og de vil betragte grænserne omkring Danmark som Schengenaftalens ydergrænse, som derfor skal kontrolleres ekstra meget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er for skrap og en fornærmelse mod Tyskland, hvis Tyskland nu skal gøres til bussemand i den her sag, og at vi skal tvinges til at sige ja til Schengen, for ellers kommer Tyskland altså og giver os en gang høvl.

Jeg må advare imod en sådan argumentation, og hvis jeg var tysker, ville jeg blive dybt krænket over, at jeg skulle bruges som prygelknabe for den danske befolkning. Læg disse, ja, jeg må sige skræmmebilleder på hylden, for de er jo uden substans og uden realitet. Hvorfor skulle Tyskland ønske sig at få en masse bøvl ved at skabe en konfliktsituation ved den dansk-tyske grænse, som jo også vil være den dansk-nordiske grænse i den situation?

Som jeg sagde før: Hvorfor skulle Sverige og Norge dog fortsætte ind i disse bestræbelser med Schengenaftalen, hvis Danmark står uden for Schengenaftalen? Det vil jo være helt håbløst. Så lad være med det. Hvis vi siger nej, finder vi en fornuftig ordning med Tyskland, og vi fortsætter naturligvis med den nordiske pasunion, for den kan jo ikke ophæves.

Og så er der slet ikke disse problemer; vi bliver ikke tvunget til at indføre nogen form for kontrol. Vi sender justitsministeren ned til tyskerne. Der finder han en fornuftig aftale. Der bliver slet ikke den dramatik. Lad være med at bruge Tyskland som bussemand.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Forud for at Danmark blev observatør i Schengensamarbejdet, var dette Tysklandsargument

jo netop et af hovedargumenterne fra den daværende justitsminister: ellers ville der blive opstillet ganske betragtelige og alle mulige foranstaltninger langs den dansk-tyske grænse.

Erfaringerne siden da har jo vist, at netop Tyskland er et af de lande, der har størst problemer med en anden ydergrænse, nemlig hele den, der går mod øst, og det gælder både mod Polen, mod Tjekkiet osv. Derfor har Tyskland rigeligt med problemer mod øst og vil da ikke bruge nogen som helst kræfter på at genere en god og langvarig samarbejdspartner som Danmark, hvor man har en grænseovergang, hvor tingene foregår eksemplarisk, og hvor man har et grænseområde, hvor samarbejdet mellem danske og tyske myndigheder er eksemplarisk og misundelsesværdigt for andre lande.

Noget andet er så, at Tyskland har store problemer med grænsen til Holland og grænsen til Frankrig, for selv om de er blevet ændret, er blevet Schengengrænser, ja, så er det altså sådan, at det dér med at fange folk, når de først har passeret en streg på landkortet, ikke er så nemt, som det ser ud, når man skriver det på et stykke papir. Det har givet ganske alvorlige praktiske problemer. Så tyskerne har rigeligt andet at se til end at skulle til at genere Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen man kunne vel lige så vel argumentere og sige, at tyskerne ved i forvejen, hvad det betyder at have ydre grænser til Schengenområdet. Det har de nemlig masser af problemer med i Polen og Tjekkiet. Derfor vil de selvfølgelig også være klar over, at når de får en ny ydergrænse til Danmark, skal de være på vagt. Sådan kunne man også argumentere.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot sige, at der er ingen, der kan tvinge Danmark til at gå med i Schengenaftalen. Jeg bruger ikke Tyskland som prygelknabe eller som bussemand eller noget som helst andet. Det Radikale Venstre ønsker, at Danmark bliver aktivt medlem i Schengenaftalen, fordi vi synes, det er det rigtige, at det er en god udvikling, og at der er fordele ved det. Der er også ulemper, og dem tager vi med.

Hr. Keld Albrechtsen kan have den mening, han vil, men hvis der er et flertal i Folketinget, der ønsker, at man skal indgå i Schengenaftalen, så bliver det altså det, der bliver resultatet, og ikke nogen anden grund.

Tom Behnke (FP):

Schengensamarbejdet var og er en spændende tanke, og Fremskridtspartiet støttede da også, at Danmark skulle med i Schengensamarbejdet med observatørstatus. Det syntes vi var helt fint. Så fik vi en mulighed for at komme med ind og se, hvad det hele handlede om, vi fik en mulighed for indsigt i Schengensamarbejdet.

Det viste sig da også, at der var og er flere positive elementer i Schengensamarbejdet. Jeg kan nævne den stærkere indsats imod den grænseoverskridende kriminalitet som mafia-virksomhed, narkotikahandel, en koordineret bekæmpelse af illegal indvandring til regionen, bedre opklaringsmuligheder og efterforskningsmuligheder for politiet osv.

Men fordelene overskygges fuldstændig af ulemperne og de negative virkninger af fuldt medlemskab af Schengen, ulemper som det, at vi bliver nødt til at ombygge alle danske lufthavne, ombygninger i millionklassen. Schengen vil betyde uhindret illegal indvandring til Danmark, så de illegale indvandrere først bliver pågrebet langt længere inde i landet, hvis de overhovedet bliver pågrebet. Hvis de bliver pågrebet, vil det være langt dyrere administrativt og ressourcemæssigt at få de pågældende udvist af Danmark igen, hvis det overhovedet lader sig gøre at få dem udvist.

Justitsministeren oplyste, at man ville intensivere og forbedre patruljeringen i baglandet, og det vil så sige stort set hele Danmark, for med de internationale lufthavne, vi har liggende rundt om i Danmark, og med landegrænsen mod Tyskland vil det alt andet lige betyde, at der skal altså være en forbedret patruljering i stort set hele Danmark.

Men hvad hjælper det? Kontrollen vil alt andet lige blive mere tilfældig. Og hvis man endelig skulle være så heldig, at man får pågrebet f.eks. illegale indvandrere, vil det som sagt blive langt, langt dyrere og langt mere administrativt besværligt at få de pågældende udvist igen.

Vi ved, at i dag er det f.eks. sådan ved den dansk-tyske grænse, at opdager det danske politi, at der ligger en illegal indvandrer i bagagerummet i en bil, skal man holde bagagerummet lukket og tilkalde det tyske politi, som kommer over og ser, at det er rigtigt, inden man åbner bagagerummet, for ellers nægter tyskerne at tage vedkommende tilbage. Så svært er det at afvise illegale indvandrere ved grænsen i dag. Hvordan vil det ikke blive fremover, hvis man

først pågriber de illegale indvandrere, når de er nået til Århus eller til Ålborg, eller hvor de nu tager hen i landet. Det vil blive langt, langt sværere, og det synes slet ikke at være gået op for nogen her i Folketinget.

Schengen vil også betyde lettere indførsel af både våben og narkotika. Med den verserende krig, vi har mellem rockergrupperne, kunne man nemt frygte, at det, at der ikke er nogen kontrol ved grænsen, vil betyde uhindret adgang for rockergrupper fra det øvrige Europa til bare at komme til Danmark og deltage i festlighederne.

Den manglende personkontrol ved grænserne vil, som vi har været inde på flere gange under de korte bemærkninger, også have den klare ulempe, at den danske befolkning i langt højere grad i deres dagligdag, når de færdes rundt om i Danmark, vil blive udsat for den ene kontrol efter den anden, i stedet for, som det er i dag, at man ved, at når man når til grænsen, skal man vise sit pas, og så er det sådan set overstået; en procedure, som i langt, langt de fleste tilfælde ikke varer længere, end det varer at vente på, at der bliver grønt lys nede på Christiansborg Slotsplads.

Vi havde faktisk forventet en meget bredere debat om spørgsmålet, inden justitsministeren blot skrev under på aftalen. Vi havde forventet, at ministeren og regeringen ville have taget initiativ til, at vi fik debatten her i salen. Det har regeringen ikke tænkt sig. Man vil ganske vist komme med en redegørelse, men så vil der i øvrigt ikke ske yderligere.

Fremskridtspartiet anbefalede vælgerne at stemme nej til Unionen begge de gange, Unionen var til folkeafstemning. Årsagen var og er naturligvis, at Danmark afgiver alt for meget suverænitet, og at EU beskæftiger sig med alt muligt pjat og pjank i stedet for at sikre gennemførelsen af det indre marked.

På samme måde vil vi anbefale vælgerne at stemme nej til Schengenaftalen, hvis det skulle lykkes os at få den til folkeafstemning, hvilket vi håber på, og vi skal opfordre regeringen til at sikre, at denne aftale kommer ud til en folkeafstemning, så det ikke blot er Folketingets medlemmer, men befolkningen, der kommer til at tage bestemmelse om det.

Forespørgeren hr. Kim Behnke har på glimrende vis argumenteret imod dansk medlemskab af Schengen, men lad mig specielt tage fat på spørgsmålet om Danmarks muligheder for personkontrol eller rettere mangel på person-

kontrol ved de danske grænser mod Tyskland og i havne såvel som i lufthavne. Specielt lufthavnene synes jeg man er gået langt uden om i debatten her i dag. Det er, som om det hele har drejet sig om, at politiet fra Tyskland skulle have mulighed for at køre lidt op i Sønderjylland, og at der vil blive sådan lidt ekstra politindsats i baglandet i Sønderjyllands Amt.

Men det er jo ikke det eneste sted. Det vil også komme til at gælde alle andre steder i Danmark, hvor vi har både havne og lufthavne. Vi ved fra paspolitiet ved grænsen mellem Danmark og Tyskland og paspolitiet i de danske lufthavne, at det bliver ganske kaotisk, hvis politiet ikke kan pågribe f.eks. illegale indvandrere allerede ved grænsen og afvise dem lige med det samme.

Det fremgår ganske tydeligt af ledende politifolks udtalelser, at medlemskab af Schengen med den konsekvens, at personkontrollen skal afskaffes, vil vanskeliggøre politiets arbejde i helt uøstret omfang. Hvorfor lytter man ikke til dem? Hvorfor lytter man ikke til de mennesker, der ved, hvad det her handler om, som hver eneste dag arbejder med problematikken, og som har den tæt inde på livet?

Vi ved, at de lande, som allerede er med i Schengen, har ganske alvorlige problemer med den manglende personkontrol. Vi ved også, at f.eks. Frankrig trods medlemskab af Schengen har bevaret personkontrollen. Det bør også være et minimumskrav fra dansk side, hvis Danmark overhovedet skal med i Schengensamarbejdet.

Men hvad siger regeringen? Vil regeringen gå til forhandlingerne med det krav, at hvis vi skal fortsætte forhandlingerne om et egentlig medlemskab af Schengen, så ønsker vi at bevare og opretholde personkontrollen ved de danske grænser, såvel ved landegrænser som i lufthavne og havne?

Fremskridtspartiet kan som nævnt ikke anbefale dansk medlemskab af Schengen. Vi synes, det var helt fint at være med på observatørstatus. Det lærte vi meget af. Vi lærte blandt andet, at vi absolut ikke skal med i et egentligt medlemskab af Schengen.

Det politimæssige samarbejde og den koordinerede efterforskning skal vi naturligvis være med i, og den skal vi fremme effektiviteten af, men medlemskab af Schengen skal Danmark afholde sig fra.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der kalder mig herop, er, at det nu for jeg ved ikke hvilken gang i denne debat er blevet fremhævet, at illegale indvandrere er noget, som kommer i stort tal til os, hvis vi bliver medlem af Schengenaftalen, og at der er nogle lande, der har enormt mange af disse illegale indvandrere, og sådan noget vil vi ikke have i Danmark.

Jeg bliver nødt til at bede hr. Tom Behnke om at svare på, om han er klar over, hvad det er, der gør, at man får illegale indvandrere. Det er jo ikke, fordi der ikke er kontrol ved grænserne, eller fordi grænsekontrollen er mere eller mindre skrap. Det er, fordi den interne kontrol i landet i det daglige civile liv ikke er til stede.

I Danmark er det stort set umuligt at gemme sig mere end 14 dage, så kommer der en eller anden myndighed eller et eller andet folkeregister og beder om at få at vide, hvorfor man opholder sig her, og hvilken adresse man har. I Frankrig derimod er der ikke nogen kontrol. Der er ikke den tilsvarende overvågning, som vi faktisk i mange år har haft i Danmark. Sådan en kontrol er der ikke i Frankrig. Derfor er det let at gemme sig, at være illegal indvandrer i Frankrig i år efter år efter år.

Det er det, der afgør det, og det er ikke et spørgsmål om grænsekontrol eller ej, og jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke, om han overhovedet har tænkt over, at det kunne være den interne kontrol, opbygningen af personkontrollen, der var årsagen til, at der var så stor forskel på landene.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke, om det er Fremskridtspartiets mening, at alle illegale personer kun kommer over lige ved grænsestationerne? Og hvis vi havde dem, så kunne vi stoppe al illegal indvandring. Og jeg kan heller ikke lade være med at komme tilbage til, hvad hr. Tom Behnke sagde i et spørgsmål til hr. Kent Kirk, idet han frit oversatte eller citerede, hvad jeg skulle have sagt i min ordførertale.

Det, jeg sagde, var ikke, at vi gik ind for mere kontrol af den danske befolkning. Det, jeg sagde, var, at vi ved, at der ikke skal svækkes på politimæssigt arbejde her i landet, og der skal gennemføres fortsat og nok betydeligt øget baglandspatroljer, så længe vi i hvert fald ikke har fælles asylpolitik med tyskerne eller det øvrige EU.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Elisabeth Arnold stiller jo et godt spørgsmål, som giver anledning til et godt svar.

Fru Elisabeth Arnold spørger, hvad det er, der gør, at Fremskridtspartiet tror, at illegale indvandrere eller udlændinge fra de øvrige Schengensamarbejdslande vil komme til Danmark i det øjeblik, vi åbner grænsen.

Det, vi har at have det i, er, at i dag, hvor vi har personkontrollen ved grænserne og ved lufthavnene, betaler disse udlændinge op til 40.000 kr. for at komme ind i Danmark.

40.000 kr. er man altså klar til at betale for at komme ind. Hvis så bare grænsen er åben, og man kan vade lige over, hvor mange flere ville så ikke gøre det? Ja, så er det ikke kun dem, der har råd til at betale 40.000 kr. for at komme ind i Danmark, så ville alle, der havde lyst til at komme til Danmark, selvfølgelig gøre det. Så det er deri, vi har det. Det er, at vi ved de facto, at udlændinge i dag er klar til at betale 40.000 kr. for at komme ind i Danmark.

Så blev det også sagt, at de pågældende jo nok skulle blive fundet med tiden, selv om de kom ind i Danmark med åbne grænser. Det er også korrekt. Med tiden ville man finde dem og opdage, hov, de er illegalt i Danmark. Men hvad gør vi så? Hvad skal vi så gøre med de pågældende mennesker?

Ja, med den udlændingelov vi har i Danmark, som bl.a. Det Radikale Venstre har stået i spidsen for, har vi så slap en udlændingelov, at de pågældende mennesker får lov til at blive i Danmark uanset hvad. Det er det, der er problemet. Havde vi dog bare en stram udlændingelov, så ville problemet ikke være så stort. Men det har vi ikke takket være Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der var formålet med mit spørgsmål, var selvfølgelig at få hr. Tom Behnke til at erkende, at Danmark er et overvågningssamfund. Vi er et af de mest velbeskrevne folkeslag, vi er et af de mest overvågede folkeslag overhovedet på denne jord. Myndighederne ved, hvor vi er, og de ved altid, hvor vi opholder os. Vi skal melde adresseforandring 5 dage efter, at vi er flyttet, for ikke at få en påtale fra Folkeregistret.

Vi er et af de få lande, som virkelig har tjek på, hvor deres borgere er. Og det er stort set umuligt for danskere og for folk overhovedet i Danmark at gemme sig. Og antallet af illegale

indvandrere i Danmark skønnes at være utrolig lavt, fordi de meget hurtigt kommer i kontakt med myndigheder. Enten skal deres børn gå i skole, eller også bliver de syge og skal til læge, og sygesikringsbevis, personnummerbevis og alt muligt skal udleveres prompte.

Det er stort set umuligt at gemme sig nogen steder i Danmark, og det er derfor, jeg med sindsro ser på, at de folk, der nu skal betale ikke 40.000 kr., men færre penge for at komme over grænsen, så bliver fundet ret hurtigt, efter at de er kommet ind. Og hvis de søger om asyl, får de bare at vide, at det er åbenbart grundløst, og så bliver de sendt ud igen. Sådan er det. Sådan er vores udlændingelov. Og den er ikke så slap, som hr. Tom Behnke tror. Det er en af de skrappeste overhovedet i Europa.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg glemte i øvrigt før at svare hr. Jens Kirk på hans spørgsmål, om det ikke var muligt for illegale indvandrere at komme ind i Danmark andre steder end ved grænseovergangene, ved de danske kyster og lign. Det er jo korrekt.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at man så fuldstændig skal opgive at sørge for at prøve på at lave en eller anden kontrol af, hvem det er, der kommer ind i vores land. Det vil jo altid kunne lade sig gøre at komme ind. Om ikke andet kan man hoppe ud med faldskærm eller lignende. Det er rigtigt. Kreativiteten sætter jo nærmest ingen grænser på det område. Men vi kan trods alt gøre, hvad der er muligt for at sikre, hvem der kommer ind i landet, og hvem der ikke skal ind i landet.

Fru Elisabeth Arnold spørger igen, om ikke det er korrekt, at vi i Danmark har et system og et samfund, der gør, at disse personer ret hurtigt vil blive fundet. Jo, det har vi. I løbet af kort tid vil man sikkert opdage, at de pågældende mennesker er her. Men problemet er jo, og det var det, jeg illustrerede før, at når først de er kommet ind i Danmark, er det næsten umuligt at skubbe dem tilbage til f.eks. Tyskland. Det ved vi allerede i dag, hvor det næsten er umuligt. Selv på grænsen er det næsten umuligt at få tyskerne til at acceptere, at vedkommende kommer fra Tyskland og derfor skal tilbage til Tyskland. Og det vil blive endnu sværere i fremtiden.

Det er muligt, fru Elisabeth Arnold står og ryster på hovedet, men de folk, der arbejder med det her til daglig, og som ved noget om tingene, siger, at sådan er virkeligheden.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo rigtigt, som fru Elisabeth Arnold var inde på, at vi her i Danmark har en skrap udlændingelovgivning, og desværre er det sådan, at hvis Schengenaftalen bliver indført her i Danmark, så vil vi få en endnu skrapere udlændingelovgivning. Det er Enhedslisten ikke tilhænger af, og det er en af grundene til, at vi er imod Schengenaftalen.

Jeg vil ikke gentage den debat, som fru Anne Baastrup allerede har ført om det, men blot hen-vise til, at også Enhedslisten er modstander af tanken om Fort Europa, og Schengenaftalen er jo en af hovedbestanddelene i det projekt, som kaldes Fort Europa; et Europa, der lukker sig for omverdenen.

Jeg vil først sige lidt om sagens gang her i Folketinget. Hr. Qvist Jørgensen og jeg diskuterede det for en time eller to siden, og vi blev ikke færdige med den debat, for hr. Qvist Jørgensen holdt op med at deltage i den. Han havde det synspunkt, at det var gået ganske godt til, og at offentligheden havde fået de oplysninger, offentligheden havde krav på, og de papirer osv. Så han ville ikke klandre forløbet. Det var essensen i hr. Qvist Jørgensens udtalelser, og derfor vil jeg godt prøve lige at gennemgå forløbet lidt nærmere.

Hr. Søren Søndergaard spurgte den 24. maj justitsministeren, om han kunne få adgang til at se det, man kalder Schengenacquitien. Schengenacquitien indeholder hele det store materiale, som udgør det retligt bindende grundlag for Schengenaftalen. Justitsministeren svarede den gang, at han ikke fandt det hensigtsmæssigt at lade en fremsendelse af det foreliggende materiale danne grundlag for en samlet beskrivelse af Schengensamarbejdet. Ministeren fandt det altså ikke dengang hensigtsmæssigt at udlevere acquitien til Folketingets medlemmer.

Den 25. juni spurgte hr. Søren Søndergaard så, om han ikke i det mindste kunne få en indholdsoversigt over acquitien. Ministeren svarede igen, at et sådant dokument, en indholdsoversigt, ikke på en hensigtsmæssig måde kunne danne grundlag for en beskrivelse af Schengensamarbejdet.

Altså i hele foråret afviste man at give Folketinget indsigt i de dokumenter, der sammenlagt udgør Schengenaftalen, og som Folketinget jo altså skal tage stilling til. Det synes jeg ikke giver grundlag for, hr. Qvist Jørgensen, at man kan konkludere, at der ikke er noget at klandre regeringens for i denne sag.

Den 27. juni spurgte hr. Søren Søndergaard så igen, og så har vi endelig fået adgang til at se acquitien, men problemerne er ikke løst i dag. Justitsministeren lagde i sin besvarelse for lidt siden på forespørgslen op til, at der nu vil blive lavet en grundig gennemgang af hele grundlaget for Schengenaftalen inklusive acquitien. Han sagde også, at vi vil få lejlighed til at få hele acquitien. Det er jeg glad for, men det resultat er altså faktisk først opnået, efter at vi har stillet ganske mange spørgsmål, og efter at vi i første omgang løb panden mod en mur, må vi konstatere.

Men naturligvis var justitsministerens synspunkt uholdbart og kunne derfor heller ikke i længden opretholdes. Så der har altså været et stærkt kritisk forløb.

Det, der mangler at blive løst nu, er, dels at offentligheden skal have adgang til hele acquitien – og især de vigtigste dele af acquitien, for sandheden er jo, at de vigtigste og mest problematiske dele af Schengenaftalen er dem, der fortsat er hemmelige, og som endnu ikke er indgået i debatten.

Schengeninformatiønssystemet er, viser det sig, når man går dybere i det, kun toppen af isbjerget. Neden under Schengeninformatiønssystemet findes et andet informatiønssystem, som hedder Sirene, og som altså er hemmeligt. Jeg har så forsøgt at stave mig igennem den kæmpestore håndbog, som omfatter dette hemmelige registersystem eller kommunikationssystem, som det er, og det står altså på fransk.

Og der er altså to problemer i det: dels at det – for dem, der får adgang til det – er på fransk, og derudover er det hemmeligt. Og de to problemer, må jeg sige, kan vi altså ikke leve med, hvis der skal være noget, man kan kalde en ordentlig offentlig debat om de her ting.

Så jeg vil bede om, at justitsministeren konkret svarer på: Er det muligt, at vi kan få hele acquitien offentliggjort, så befolkningen kan se, hvad det er, vi egentlig skriver under på – og da især de ting, som indeholder de allerstørste problemer, og som altså i dag er hemmeligholdt? Og er det muligt, at vi kan få det oversat til dansk, så vi, der kun har haft 1 års franskundervisning, også har en mulighed? Og der er jo sikkert mange, der har haft endnu mindre, så vi kan altså vanskeligt fordøje materialet. Det håber jeg, vi kan få tilsagn om, for ellers får man ikke et grundlag, hvor den danske befolkning har mulighed for at vurdere den fulde konsekvens af dette her.

Der er også andre ting, som kommer frem, når man studerer den her sag nøje, bl.a. det forhold, at Schengenlandene krævede, at Danmark skulle ændre en 40 år gammel dansk politik vedrørende udlevering. Danmark har siden 1957 været med i den europæiske udleveringskonvention, og dér fremgik det, at Danmark ikke vil udlevere egne statsborgere og heller ikke folk, som har fast bopæl i Danmark eller i de andre nordiske lande, og specielt ikke i forbindelse med det, man kalder politiske forbrydelser.

Men der sker så det, har vi nu fundet ud af, at Schengenlandene krævede, at Danmark skulle opgive den undtagelse, vi havde fra udleveringskonventionen. Ministeren har for et par dage siden givet mig et svar, hvori han vedlægger papirer, hvor Danmark, kort før man bliver observatør i Schengen, altså i slutningen af marts sidste år, gik ind på og skrev til den spanske regering, at man ville acceptere, at det forbehold, som vi hidtil har haft over for at udlevere personer med fast bopæl i Danmark, altså f.eks. indvandrere fra andre europæiske lande, skulle ophæves. Det accepterede ministeren dengang, og det var en forudsætning for at komme ind som observatør i Schengensamarbejdet – jeg vil godt bede ministeren bekræfte den fremstilling af forløbet, som jeg giver her – og Folketinget fik ikke besked på, at det var en betingelse for at blive observatør i Schengensamarbejdet. Så der er mange ting i denne sag her, som er mildt sagt mystiske, og som endnu ikke er kommet frem til offentlighedens kundskab.

Det registersystem, jeg omtalte for lidt siden, som vil blive indført, er faktisk langt mere vidtgående, end hvad der hidtil har været kendt, og det vil kunne føre til, at danske statsborgere eller folk med fast bopæl i Danmark af andre landes politimyndigheder og efterretningsvæsen vil kunne blive registreret i de øvrige landes registre og ført ind i Schengensystemet, og det danske politi vil så kunne benytte sig af oplysninger, som det danske politi ikke selv lovligt ville kunne registrere her i Danmark.

Det vil sige, at de barrierer, som vi har haft her i Danmark mod f.eks. registrering af lovlig politisk virksomhed, vil blive nedbrudt, og vi vil komme over i et andet system, som man har i andre europæiske lande, hvor man rask væk registrerer folk på grundlag af lovlig politisk virksomhed eller i hvert fald virksomhed af politisk art, som er lovlig her i Danmark.

Hr. Kent Kirk var inde og strejfe disse problemer i sit indlæg. Det, der skuffede mig lidt ved hr. Kirks indlæg, var, at han jo godt er klar over, at vi har disse problemer. Han nævnte dem godt nok også, men trods alt har hr. Kent Kirk åbenbart ikke helt forstået dybden af disse problemer endnu, for så ville hans indlæg jo have fået en anden konklusion. Jeg tror, at der hos hr. Kent Kirk måske er en gryende erkendelse af, at alle disse overvågningssystemer, som etableres i EU, og som griber om sig på alle områder ikke alene via Schengen, men også via Europol, via satellitovervågning, er noget, vi skal være opmærksomme på.

Men jeg håber, at denne gryende erkendelse hos Det Konservative Folkeparti kan gå lidt dybere, også når vi nu får oversat de dokumenter, som altså er de virkelig vigtige i denne sag, og som vi endnu ikke har haft adgang til at diskutere i en større kreds, for så vil retssikkerhedsproblemet gå op for flere og flere, også i denne sal. Det er i hvert fald det, Enhedslisten håber, vi kan nå, inden den endelige beslutning bliver fremsat, og baggrunden for, at SF og Enhedslisten i dag har fremsat det forslag om motiveret dagsorden, som vi har gjort, er, at vi ønsker at få dette belyst helt til bunds, før beslutningen bliver truffet.

Formanden:

Tak. Så er der tre korte bemærkninger. Hr. Kim Behnke, hr. Poul Qvist Jørgensen og hr. Tom Behnke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

To korte og præcise spørgsmål til Enhedslisten. Det første er: Vil Enhedslisten være med til at stille krav om, at der skal gennemføres en folkeafstemning forud for, at Danmark kan tilslutte sig Schengensamarbejdet? Det andet spørgsmål er: Hvordan ser man i Enhedslisten på den problemstilling, at Danmark kan blive udsat for temmelig store mængder illegalt miljøaffald, som uhindret vil kunne køres ind over den dansk-tyske grænse, når der ikke længere er daglig og kontinuerlig personkontrol?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg må over for hr. Albrechtsen fastholde, at det stadig væk er min og vores opfattelse, at der har været gode, rigelige muligheder for at følge sagen hele vejen igennem; det er vist overflødigt

at stå og gentage, hvad jeg sagde allerede i mit første indlæg omkring lige præcis det.

Men jeg vil da gerne medgive, at det naturligvis har givet og giver nogle langt overvejende praktiske vanskeligheder, at der er forskellige udvalg, der er involveret i det, så man har måske haft nogle vanskeligheder med at få etableret kommunikationen direkte mellem de to udvalg, som har været mest involveret her, nemlig Retsudvalget på den ene side og Europaudvalget på den anden side. Det er den ene ting.

Den sidste ting, jeg skal sige, er – jeg skal nok skynde mig, hr. formand – at jeg synes, man er nødt til at stille sig selv det stilfærdige spørgsmål: Skal man, hvad enten man er hr. Keld Albrechtsen eller en anden MF'er eller en almindelig borger i det her land, have indsigt i manuser for kommunikationssystemer mellem landenes politimyndigheder? Det er jo, så vidt jeg har forstået det, i virkeligheden det, som just SIRENEprogrammet drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Enhedslistens forslag om motiveret dagsorden, der er fremsat sammen med SF, stiller jo forslag om, at regeringen skal komme med en grundig redegørelse. Det er sådan set alt, hvad man siger i sit forslag om motiveret dagsorden. Der er ikke noget krav i den om, at der skal være en debat her i Folketinget. Der er ikke nogen markering af, hvilken holdning Enhedslisten har til det her emne. Det fremgår slet ikke. Hvorfor ikke?

Jeg spørger, fordi hr. Keld Albrechtsen på et tidligere tidspunkt i debatten var efter Fremskridtspartiet for ikke at melde ud, hvad vi ville, og hvad vi ikke ville i vores forslag om motiveret dagsorden. Det var selvfølgelig noget vrøvl, for der er ingen tvivl om, at når man læser Fremskridtspartiets forslag om motiveret dagsorden, så fremgår det klart og tydeligt, at det, vi ønsker, er, at man for det første som minimum fastholder personkontrollen og for det andet, at spørgsmålet skal ud til en folkeafstemning, inden man går videre. Men hvad vil Enhedslisten egentlig, og hvorfor har man ikke meldt det ud i sit forslag om motiveret dagsorden?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi vil i denne fase sikre, at vi får en redegørelse, der når helt til bunds i problemerne. Derefter er vi indstillet på at få en forespørgselsdebat, hvor

Danmarks holdning til det her kan blive afklaret med en dagsorden, og dér kommer vi også ind på spørgsmålet om folkeafstemning, og jeg kan svare til hr. Tom Behnke, at Enhedslisten naturligvis er indstillet på, at det må det kræve en folkeafstemning, alene af den grund at der er suverænitetsproblemer i det.

Med hensyn til miljøaffald eller affald i det hele taget skal jeg blot gøre opmærksom på, at Enhedslisten har stillet forslag i Folketinget om, at der etableres national kontrol med indførsel af affald over grænserne. Så på det punkt har Enhedslisten fremlagt sin holdning i en – tror jeg – ganske vidtgående form her i Folketingsalen.

Til hr. Qvist Jørgensen, som stadig væk mener, der har været rigelige muligheder for at følge med i sagen, og som nu mener, at der kun er tale om sådan en manual, må jeg blot gentage, at de vigtigste, farligste, retssikkerhedsmæssigt mest betænkelige dele af hele Schengensystemet ligger i denne manual, og det er først, når vi får det på bordet, får det offentliggjort og får det oversat til dansk, at vi kan få en egentlig debat om, hvad det er for et overvågningssamfund, det vil føre til.

Sonja Albrink (CD):

Det er glædeligt at høre, at bestræbelsen på at nå et forhandlingsresultat om Schengensamarbejdet er så langt fremme, at en underskrivelse sammen med de andre nordiske lande allerede kan ske inden for de nærmeste måneder. Dermed er der udsigt til, at det endelig bliver lettere at rejse i Europa, som jo er vores baghave, for både personer og varer og enklere at bekæmpe den internationale kriminalitet.

Vi har gode erfaringer med den nordiske pasunion, og det vil være en betydelig lettelse for alle, som krydser grænserne i Europa, at den politimæssige kontrol ved grænserne lempes.

For Danmark har der været problemer med at forene den nordiske pasunion med Schengensamarbejdet. Det problem ser ud til at være løst ved, at Norge og Island er ved at forhandle sig på plads, så også de kan tiltræde den mellemstatslige aftale.

Der vil selvfølgelig være nogle praktiske problemer, som skal løses i forbindelse med Danmarks tilslutning til samarbejdet. I lufthavne skal der f.eks. skelnes mellem folk fra Schengenlande og folk fra ikkeschengenlande. Det vil sige, at der skal ske nogle ændringer for grænsekontrollen, men de problemer er minimale set

i forhold til de enorme fordele, andre vil få ved, at grænserne i Europa kan krydses uden stort ophold.

Jeg er helt enig med justitsministeren i, at det ikke er grænsekontrollen, som skal bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet, men derimod et tættere politisamarbejde. Det er måske derfor også i virkeligheden en fejl, at jeg startede mit indlæg med at tale om Schengen-aftalens betydning for grænsekontrollen, for af allerstørst betydning er det måske nok, at Schengensamarbejdet giver mulighed for et smidigere og tættere politisamarbejde på tværs af grænserne.

Debatten om organiseret kriminalitet, som er i gang herhjemme i Danmark, er langt fra afsluttet, og den har gjort det klart, at den slags kriminalitet ikke kan bekæmpes nationalt, men at vi også bliver nødt til at styrke det internationale politisamarbejde; ellers vil den professionelt organiserede kriminalitet få alt for let spil og få overtaget. Der er derfor brug for det tættere samarbejde, som ligger i Schengenaftalen.

I CD støtter vi justitsministerens og dermed regeringens arbejde på at få Schengenaftalen på plads, og CD ser da også frem til den redegørelse, som ministeren har bebudet senere på året.

Vi støtter dagsordensforslaget fra Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og CD.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I sommer – jeg tror, det var i slutningen af juli måned – havde G7-landene et stort møde, en stor kongres i Paris, og på det møde stod bekæmpelse af terrorisme meget højt på ønskesedlen. Man diskuterede, hvordan man kunne løse terrorismeproblemerne i verden, og man nåede frem til en 25-punkts-plan til bekæmpelse af terrorisme.

Et af de punkter, der er på listen fra G7-landene, på den her 25-punkts-liste for, hvordan man i højere grad kan bekæmpe terrorisme, var et ønske om, at landene øgede personkontrollen ved grænserne. Det var G7-landenes opfattelse, at jo stærkere personkontrol man har ved grænserne, man har mellem landene, jo sværere er det for terrorister at bevæge sig rundt i verden, og jo sværere er det for terrorister at flytte våben, bomber osv. fra det ene land til det andet.

Se, det var en, synes vi i Dansk Folkeparti, særdeles god opfordring også til Danmark om at bruge det som anledning til at sige, at Schengenaftalen ikke kan bruges, for Schengenaftalen

har jo som betingelse, at Danmark opgiver retten til at have en permanent og systematisk personkontrol ved grænserne.

Lad mig én gang for alle slå fast, at Dansk Folkeparti er modstandere af dansk medlemskab af Schengensamarbejdet. Måske er det også, som hr. Kent Kirk var inde på, af ideologiske grunde. Hr. Kent Kirk og De Konservative er tilhængere, men i Dansk Folkeparti er vi af ideologiske grund modstandere, fordi vi går ind for, at Danmark skal bevares som et frit, selvstændigt og suverænt land. I hele EU-politikken, hvori Schengen for os at se også er en del, vil Dansk Folkeparti bevare Danmark som et selvstændigt land, men regeringen, Venstre og De Konservative tager hele tiden skridt – somme tider små, somme tider store skridt – som fjerner de kendetegn, der er ved et selvstændigt land. De skridt ønsker vi naturligvis ikke at bidrage til at tage.

Det står klart, at de åbne grænser vil medføre en massiv illegal indvandring. Advarslerne fra politiet, de praktikere, som har med de her forhold at gøre, levner ingen tvivl. De siger i utvetydige vendinger, at det vil være situationen. Det er derfor naturligvis også vigtigt for tilhængerpartierne, at Schengenaftalen følges op af et meget stærkt Europol, så man intensiverer politisamarbejdet og overvågningen voldsomt for at kunne dæmme op for nogle af de værste og mest skadelige virkninger af, at man blotlægger de danske grænser.

Men konsekvenserne er nærmest uoverskuelige. Der er ingen tvivl om, at vi får øget kriminalitet ved åbne grænser, der er ingen tvivl om, at narkotika i højere grad frit vil kunne indsmugles, og der er ingen tvivl om, at den indsmugling har en minimal risiko for at blive opdaget, al den stund at kriminaliteten hurtigere vil kunne forgrene sig i det danske samfund, frem for når vi har muligheden for at have en systematisk personkontrol ved grænserne. Det vil sige, at mulighederne for at efterforske kriminaliteten samlet set efter vores mening vil blive forringet, medmindre man med aftalen om Schengen indleder en meget, meget større grad af kontrol af danske statsborgere, også når vi bevæger os rundt i det danske samfund. Og som jeg hørte bl.a. Det Konservative Folkeparti, så var det ikke dét, der var meningen med tiltrædelsen af Schengensamarbejdet, og så er konsekvenserne uoverskuelige.

Hvad er alternativet så? Det har også allerede været debatteret en del her i dag. Hver gang vi

fra Dansk Folkeparti og andre partiers side her i det danske Folketing tillader os at sige stop for integration i EU, og hver gang vi tillader os at sige stop for enkeltdele, enkelte samarbejdsområder relateret til EU, får vi at vide, at konsekvensen og alternativet er, at Danmark står helt alene; så står vi uden for alt samarbejde, vi bliver isolerede, og det er ganske forfærdeligt. Men det er jo ikke situationen.

Sagen er, at i andre lande, andre nordiske lande, hvor man også diskuterer Schengensamarbejdet, bruger man jo præcis den samme argumentation for, at de lande skal tiltræde Schengensamarbejdet, som tilhængerpartierne af Schengen gør her i det danske Folketing. Der siger man også det her med: Jamen vi kan jo ikke som aleneland stå udenfor, når de andre er med. Men prøv og tænk, hvis vi startede med at sige nej til Schengensamarbejdet, så kunne det rent faktisk være, at der er andre lande, som ønsker at følge efter. Der kan også være lande, der måske prøver Schengensamarbejdet og finder ud af, at det faktisk ikke fungerer, som det skal, og som ønsker at forlade Schengensamarbejdet igen. Men den tankeverden ønsker man selvfølgelig ikke at befinde sig i, for hvis man er tilhænger af Schengensamarbejdet, er det jo en god argumentation at kunne bruge her i Folketinget, at vi bliver nødt til at tilslutte os, for det gør de andre, og hvis vi ikke gør det, står vi isoleret.

Argumentet om, at vi skal koordinere indsatsen over for bestemte former for kriminalitet, er også en hyppigt fremført argumentation for, at det er nødvendigt, at vi er medlem af Schengensamarbejdet. Jamen kan det så ikke bruges, og er det ikke helt afgørende? Nej, det er det ikke. Det, der er tale om, er jo ikke, om vi skal samarbejde om bekæmpelse af kriminalitet, men om, hvilken model vi skal vælge for at samarbejde om bekæmpelsen af kriminalitet.

Ønsker vi at opbygge det, der er følgen af Schengensamarbejde og Europol? Ønsker vi at opbygge de registre med de personoplysninger, som vil være en følge af Schengensamarbejdet og Europol? Vi ønsker det ikke i Dansk Folkeparti; det ønsker tilhængerpartierne åbenbart. Men det er ikke, og det er for primitivt at sige det, et spørgsmål om, hvorvidt vi overhovedet skal have bekæmpelse af kriminalitet højt på dagsordenen. Det er også primitivt at sige, at vi overhovedet ikke skal samarbejde om bekæmpelsen af kriminalitet. Det skal vi.

Har vi problemer med import af narkotika fra de baltiske lande, skal vi naturligvis samarbejde med de baltiske myndigheder om at løse det problem. Har vi problemer med illegale indvandrere fra Tyskland, skal vi naturligvis samarbejde med tyskerne om at afvise de illegale indvandrere fra Tyskland til Danmark ved grænsen. Selvfølgelig skal vi det. Men derfra og så til at opbygge det, der er konsekvensen af Schengensamarbejdet og Europol, er der altså et langt stykke vej.

Vi skal altså have et konkret samarbejde om konkrete problemer. Det er den model, som vi i Dansk Folkeparti ønsker for løsning af problemerne med grænseoverskridende kriminalitet.

Og så har der i dag også været en diskussion om, hvordan det går med forhandlingerne om procedurerspørgsmålene og om, hvorvidt vi kan være tilfredse med dem.

Hr. Poul Qvist Jørgensen har været inde på, at der overhovedet ikke er nogen grund til på nogen måde at kritisere den procedure, der har været, men jeg har tidligere i debatten sagt – og jeg vil gerne gentage det her i mit ordførerindlæg – at jeg ikke er enig i, at der ikke er kritisable forhold.

Men det er først efter, at der er blevet lagt pres på regeringen, at regeringen har accepteret at åbne dele af sine arkiver om forhandlingerne om Schengenaftalen. Det var ikke regeringens idé, det var oppositionens idé, og da oppositionen ønskede at få yderligere indsigt ud over den, som den allerede havde gennem samråd i udvalg og via oversigtsbilag osv., ville regeringen ikke umiddelbart udlevere de relevante bilag. Nej, der skulle presse til! Først da pressen for alvor tog fat i problemstillingen og fik fat i nogle spørgsmål, der var stillet, og som var besvaret negativt, kom der for alvor skred i udleveringen.

Og alligevel er det jo ikke sådan, at offentligheden så kan siges at være særligt informeret om disse ting, alligevel er det jo ikke sådan, at offentligheden har adgang til alle papirerne. Men det mener hr. Poul Qvist Jørgensen heller ikke skal være tilfældet, og det er jo en holdning, man kan have, men sagen er, at man ikke kan sige, at der ikke har været kritisable forhold i forløbet.

Hvor står vi så nu? Ja, vi er ret snart i starten af november måned, og hvad skal der så ske? Ja, så skal vi inden december måned nå at have den store offentlige debat, hvor vi skal beslutte os for, om vi skal være medlem af Schengensamar-

bejdet. Men hvis det er det, den nuværende regering forstår ved en åben forhandling og en inddragelse af offentligheden i sagerne osv., må jeg sige, at så deler jeg ikke regeringens måde at fortolke begrebet åbenhed på.

Jeg vil afslutningsvis komme ind på de dagsordensforslag, der er fremsat:

Dagsordenen fra de tre regeringspartier, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og CD, bør det forekomme indlysende at Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder kan støtte, al den stund den jo bakker regeringens linje op og klart siger, at man skal fortsætte forhandlingerne med henblik på Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet. Det ønsker vi ikke, og derfor kan vi naturligvis ikke støtte regeringspartiernes dagsorden.

Så er der dagsordensforslaget fra SF og Enhedslisten, og det kan Dansk Folkeparti støtte ud fra den tankegang, at vi selvfølgelig skal have en grundig redegørelse forud for en eventuel beslutning om Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet, og det burde hele Folketinget rent faktisk kunne bakke op; det siger sig selv.

Og så er der dagsordensforslaget fra Fremskridtspartiet:

Jeg synes, linjen i Fremskridtspartiets dagsordensforslag er god, og den første pind kan vi naturligvis fuldstændig tilslutte os fra Dansk Folkepartis side.

Derimod ser vi visse problemer i den anden pind i dagsordensforslaget, og det skyldes, at Fremskridtspartiet med sin formulering tilkendegiver, at en folkeafstemning bliver en realitet, hvis der er tale om suverænitetsafgivelse. Det er jeg naturligvis enig i må være konsekvensen af en suverænitetsafgivelse på det område, og så skal der naturligvis være en folkeafstemning. Men det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der skal være en folkeafstemning, uanset om flertalspartierne påstår, at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse, for jeg er overbevist om, at flertallet her i Folketinget vil påstå, at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse som følge af Schengensamarbejdet, og så mener jeg, at der alligevel skal være en folkeafstemning.

Og derfor skal jeg tillade mig at fremsætte, hvad der nok er dagens sidste dagsordensforslag, som lyder som følger:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen arbejder kraftigt for at gøre Danmark til fuldgyldigt medlem af Schengensamarbejdet, pålægger Folketinget regeringen at meddele de øvrige Schengenlande, at Danmark kun kan tiltræde Schengensamarbejdet, såfremt dette godkendes ved en folkeafstemning i Danmark.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 6).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot sige tak til hr. Thulesen Dahl for støtten til det dagsordensforslag, som SF og Enhedslisten har fremsat, og så skal jeg for Enhedslistens vedkommende sige, at vi også støtter den mere vidtgående formulering om en folkeafstemning, som er fremlagt af hr. Thulesen Dahl, og at vi kan stemme for den dagsorden.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg kan med det samme sige, at vi ikke kan stemme for dagsordenen. Men det kan vel ikke undre.

Men det var egentlig hr. Kristian Thulesen Dahls indlæg, der gjorde mig lidt bekymret, for jeg må forstå det sådan, at Dansk Folkepartis holdning er den, at det, man i virkeligheden ønsker, er en massiv grænse mellem Danmark og Tyskland, så danskere skal kontrolleres på alle leder og kanter, lige så snart de vil bevæge sig ned i Europa.

Og så siger hr. Kristian Thulesen Dahl, at samarbejdet om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og så videre er man tilhænger af, men at man bare ikke er tilhænger af det i den form, det foreligger i her.

Det har jeg tit hørt, men hvad er det da for en holdning, at lige så snart man er modstander af et eller andet, så siger man, at man i øvrigt går ind for formålet? For det er nu engang sådan, at hvis man skal have et internationalt samarbejde om bekæmpelse af bl.a. kriminalitet, er man da nødt til at sætte sig sammen med de andre for at finde ud af, hvordan man kan få det til at funge-

re, og det er jo det, man har gjort her. Det er jo ikke noget, der bare er blevet trukket ud af en automat og smidt i hovedet på den danske justitsminister.

Hvis vi f.eks. tager hele problemstillingen omkring registreringssystemet, så er det jo noget, der har været arbejdet på i mange år i Trevi-samarbejdet, og som faktisk blev besluttet på et møde i december 1990, og nu er det så blevet inkorporeret i Schengensamarbejdet, fordi det er en forudsætning for, at man kan åbne grænserne osv.

Og hvad har man egentlig imod, at oplysningerne om de 6 millioner kriminalsager, der er registreret rundt omkring i de europæiske lande, bliver stillet til rådighed for alle Schengenlandene? Hvad har man imod det? Jeg synes da, det er flot, at vi kan få adgang til de oplysninger, og at de andre lande også kan få adgang til de oplysninger, vi har her. Det er da en måde at bekæmpe kriminalitet på.

(Kort bemærkning).

Erik Jacobsen (V):

Jeg har selvfølgelig fulgt debatten intenst både derhjemme, på mit kontor og her i salen, og som grænseboer i 40 år med grundstykke ned til selve grænsen har jeg selvfølgelig gennem disse mange år høstet en del erfaringer, og så må jeg nok sige til nogle af de små partier, at de fuldstændig har mistet fodfæstet med hensyn til, hvad der foregår nede ved grænsen.

I Venstre går vi selvfølgelig ind for Schengen-aftalen, og det gør vi, fordi vi er helt overbeviste om, at det vil give en mere effektiv kontrol og en mere smidig afvikling af trafikken.

Så hørte jeg en enkelt ordfører nævne miljøfarligt affald, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge den pågældende, om han er klar over, at der daglig passerer 3.000 lastvogne nede ved grænsen ved Padborg, og hvordan skal kontrollen med dem udføres? Ja, den skal naturligvis udføres hos afsenderen og modtageren, for det er det mest effektive, og vi skal ikke her i Folketinget vedtage nogle gummilove, som vi ved ikke kan efterleves. Min taletid er desværre forbi.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg har hørt enkelte ordførere sige her i dag, at vi taler om Fort Europa, og nu kan jeg forstå på Dansk Folkeparti ved hr. Kristian Thulesen Dahl, at man ønsker et Fort Danmark, og min

gode kollega hr. Erik Jacobsen har jo lige nævnt, at hvis vi ikke smidiggør transporten mellem f.eks. Danmark og Tyskland, vil man komme til at holde i kø fra f.eks. Esbjerg eller Kolding til grænsen og fra f.eks. Hamburg til grænsen.

Er det det, man ønsker, og tror man, det giver en mere smidig og sikker kontrol end et godt og sikkert kontrolsystem, som giver en smidig kontrol i baglandet på begge sider af grænsen? Det må være det, der er fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan sige til både hr. Kent Kirk og hr. Erik Jacobsen og hr. Jens Kirk, at jeg ikke tror på de skrækscenarier, som de partier opstiller, som har været heroppe.

Hvis man grundlæggende er tilhænger af det system, som Schengensamarbejdet og efterfølgende det nødvendige Europol indebærer, så forstår jeg godt, at man forsøger at finde sådanne eksempler, men jeg tror under ingen omstændigheder, at de bliver til virkelighed, selv om vi ikke er medlem af Schengensamarbejdet.

Men jeg vil gerne slå fast, så der ikke skal være nogen misforståelse om det, at hvis valget står mellem at have en stærkere personkontrol ved grænsen end den, vi har i dag, og ikke at have nogen personkontrol ved grænsen, så er Dansk Folkeparti tilhænger af en stærkere kontrol end den, vi har i dag.

Altså: Hvis vi skal tage et valg – og det kan måske være af ideologiske årsager, således som hr. Kent Kirk også var inde på, bare med modsat fortegn – så er vi tilhængere af en stærk personkontrol ved grænsen, og hvis vi derfor har valget mellem at have en stærkere personkontrol og slet ikke at have nogen kontrol, så vælger vi en stærkere personkontrol. Det er altså vores holdning.

Og så må jeg sige til hr. Kent Kirk, som siger, at hvis vi ønsker at bekæmpe kriminaliteten, er det helt nødvendigt at opbygge disse elementer, at det er jeg ikke enig i; jeg tror ikke, det er nødvendigt.

Vi ønsker alle sammen et samarbejde landene imellem om kriminalitetsbekæmpelse, det er klart, og jeg gav det eksempel, at når det f.eks. drejer sig om narkotikaindsmugling fra de baltiske lande, skal vi naturligvis samarbejde med politimyndighederne i de baltiske lande om at løse det problem, men at det ikke er sikkert, at det er nødvendigt at lave registre, hvor man

involverer f.eks. de græske myndigheder, for at løse problemet med narkotikaindsmugling fra Baltikum. Det er ikke sikkert, at det er nødvendigt, men hvis det er det i den konkrete situation, kan man jo bare invitere grækerne med.

Men det, man gør, er, at man etablerer noget helt andet. Man etablerer nemlig en udløber af den tankegang, der generelt ligger i EU-samarbejdet, og dér respekterer jeg selvfølgelig fuldt og helt de partier, der ønsker den endestation, som EU-samarbejdet uvægerlig vil give med denne udviklingstendens, som vi ser at de går ind for, men det gør Dansk Folkeparti altså ikke.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (KF):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti, at man ønsker et Fort Danmark med de større og større køer på begge sider af grænsen, der følger med den større internationalisering af samfundene.

Hos hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet var der dog en chance for, at hvis vi ville øge grænsekontrollen lidt, kunne man stemme for Schengenaftalen.

Men jeg forstår på Dansk Folkeparti, at dér er der ingen chance for det.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkepartis politik på det her område bygger på hr. Kristian Thulesen Dahls tro, og hr. Kristian Thulesen Dahl tror åbenbart ikke, at der vil ske noget ved den dansk-tyske grænse, hvis vi ikke er medlem af Schengensamarbejdet.

Jamen det har vi da bevis for at der vil, for vi har jo set, at der skete noget, før Danmark blev observatør: Da krævede Tyskland en stærkere kontrol og specielle regler over for bustransportører og lignende.

Så jeg tror altså nok, at Dansk Folkeparti vil gøre sig selv en tjeneste, hvis det vil prøve at bygge sin politik på facts frem for på hr. Kristian Thulesen Dahls tro!

Og så er jeg meget tilfreds med det svar, jeg fik vedrørende Dansk Folkepartis ønske: at hvis det er et spørgsmål om et valg mellem fri bevægelighed for borgerne og en stærk personkontrol ved grænserne, så vælger man det sidste, for det synes jeg den danske befolkning skal være meget opmærksom på. Hvis jeg skulle ud i en sådan folkeafstemning, som hr. Kristian Thulesen Dahl jo har foreslået, ville jeg i hvert fald meget nødtigt ud i den med det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

For at der ikke skal foreligge den misforståelse, som kom til udtryk i hr. Jens Kirks sidste bemærkning, nemlig at hvis bare grænsekontrollen blev forbedret, ville Fremskridtspartiet gerne stemme for et medlemskab af Schengensamarbejdet, vil jeg blot sige, at vi ikke har talt om, at grænsekontrollen skal forbedres. Vi ønsker bare, at den bliver ved med at være, som den er i dag – det er såmænd ikke andet, vi ønsker – og ikke, som også fru Elisabeth Arnold på et tidligere tidspunkt i debatten kom med et stort skræmmebillede om, at man nu skal igennem en 2-timers-kontrol, hvor bilen skal splittes i atomer, sådan som det tidligere var tilfældet i de såkaldte østlande. Det er et skræmmebillede.

Det eneste, vi ønsker, er, at det bliver ved med at være, som det er i dag, hvor man næsten altid kan komme hurtigt over grænsen, hvis man blot viser sit pas. Det tager faktisk ikke længere tid at komme over, end det tager, at der bliver grønt lys ved Christiansborg Slotsplads.

Det er det, vi ønsker at man bevarer og oprettholder. Så simpelt er det.

Og det andet, jeg vil sige, er, at det, at man bevarer personkontrollen ved grænsen, ikke i sig selv er nok til, at vi så bare skriver under på en blankocheck, men så vil vi positivt gå ind i de videre forhandlinger om et eventuelt medlemskab af Schengensamarbejdet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom hr. Kent Kirk lyttede jeg også meget interesseret til det, hr. Kristian Thulesen Dahl sagde for lidt siden om, at hvis valget stod mellem fri bevægelighed og mere kontrol, så valgte man mere kontrol.

Jeg vil gerne vide og have et kontant svar på, hvordan Dansk Folkeparti stiller sig til hele komplekset om det indre marked. Vi får jo meget ofte fra Fremskridtspartiet – som man endelig ikke må forveksle med med Dansk Folkeparti, det har jeg forstået i dag – med store understregninger at vide, at Fremskridtspartiet er varme tilhængere af det indre marked: Der skal ikke være nogen begrænsninger for bevægeligheden på varer, tjenesteydelser, mennesker og kapital. Vi skal have det indre marked, og der skal ikke være nogen begrænsninger.

Men man kunne godt få den mistanke, at Dansk Folkeparti havde den stik modsatte opfattelse af det indre marked, og det vil jeg

gerne have belyst lidt af hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig først sige til hr. Jens Kirk og hr. Kent Kirk, at vi i Dansk Folkeparti ikke er blinde for den kendsgerning, at hvis Danmark ikke er medlem af Schengensamarbejdet, så kan det foranledige Tyskland til at forstærke grænsekontrollen ved den dansk-tyske grænse, fordi Tyskland vil have nogle forpligtelser i Schengensamarbejdet. Det er vi ikke blege for at erkende, og det er også derfor, jeg siger, at hvis konsekvensen af, at Danmark ikke er med i Schengensamarbejdet, er, at tyskerne laver en forstærket kontrol, så er vi parat til at tage den konsekvens. Det er det, jeg åbent og ærligt siger.

Det er en holdning at have, som man kan være uenig i – det erkender jeg, og det må partierne gøre op med sig selv, men det er en holdning at have. Jeg må samtidig sige, at jeg ikke tror, det bliver en kendsgerning. Jeg tror, at det efter en periode, hvor tyskerne muligvis vil intensivere deres personkontrol, igen vil falde tilbage til et mere normalt leje. Derfor tror jeg egentlig, når vi ser det i et lidt længere perspektiv, at det er skræmmebilleder, man stiller op; men jeg bliver bare nødt til at foretage valget allerede her i dag, fordi jeg erkender, at risikoen for, at tyskerne intensiverer grænsekontrollen, er til stede, og det bliver jeg nødt til at forholde mig til.

Så lad mig sige til den diskussion, der bliver rejst også fra fru Elisabeth Arnolds side: Jamen hvad nu med det indre marked osv.? Vi synes rent faktisk i Dansk Folkeparti, at der er en ret stor forskel på, om vi taler om fri vandring af legoprodukter mellem Danmark og Tyskland, eller om vi taler om fri vandring af f.eks. dyr og personer.

Vi indtog også den stilling, da vi havde problemer med dyr, der kom fra Frankrig til Danmark, hvor der rent faktisk viste sig at være store problemer, fordi de attester, de skulle have med fra Frankrig, viste sig ikke at være gyldige. Dengang sagde vi faktisk også, at vi ønskede, at vi fra dansk side havde mulighed for ved grænsen at have kontrol af de levende dyr, der kom over grænsen.

Så det er ikke noget nyt, og det bør det heller ikke være for fru Elisabeth Arnold, at vi har betænkeligheder ved dele af det, som jo også er en følge af det indre marked. Vi er tilhængere af,

at varer som udgangspunkt kan flyde over grænserne, men vi har altså nogle kritiske tanker omkring dele af samarbejdet; det har vi.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg takker meget for svaret, for jeg synes, at det også er et svar til hr. Tom Behnke: at situationen ikke vil være den, at hvis vi ikke er med i Schengensamarbejdet, så kan vi bare opretholde grænsekontrollen, som den er i dag. Tyskland vil være nødt til at reagere, fordi Tyskland er en ydre grænse.

Er det så ikke rigtigt forstået, at når Sverige og Finland nu tilslutter sig Schengensamarbejdet, så vil vi få den samme situation i forhold til Sverige? Er det ikke også rigtigt forstået, at i forhold til observatørlandet Norge vil vi få den samme situation, således at Danmark i forhold til vores nordiske lande og i forhold til Tyskland vil komme til at være i en situation, hvor der skal være en meget skarp kontrol af alle personer, der bevæger sig ud af Danmark? For man kan vel ikke forlange, at Sverige – eller Tyskland for den sags skyld – skulle acceptere, at f.eks. nogle fra Østeuropa skulle kunne rejse ind i Danmark og så videre ind i Schengenlandene. Det er man vel nødt til at sikre sig imod, hvis det er sådan, at man i forvejen har en skarp kontrol f.eks. mellem Tyskland og Polen.

Så er det i virkeligheden ikke tilfældet, at det, man går ind for, er, at der skal bygges en mur rundt om Danmark, således at danske statsborgere får enormt svært ved at bevæge sig ud i verden?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er ikke helt tilfreds med det svar, jeg fik fra hr. Kristian Thulesen Dahl, for det kunne godt lyde, som om hr. Thulesen Dahl mente, at de danske produkter, Legos legeklodser osv., helt af sig selv flød ned til resten af Europa, hvor de så kunne blive omsat på det store indre marked. Men sagen er jo, at de skal transporteres med biler, de skal transporteres på jernbaner, og der skal være personer, der sidder bag rattet, og der kan være personer gemt i bagagerummet, som måske også skal kontrolleres. Jeg vil derfor gerne bede om et kontant svar fra hr. Kristian Thulesen Dahl: Går Dansk Folkeparti ind for det indre marked, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så er vi næsten tilbage i sådan en Europa-politisk diskussion: Stemmer du ja, eller stemmer du nej? Vi hører jo ganske tit, når vi bevæger os rundt i det gode samfund og skal prøve at have en indholdsmæssig debat om det indre marked eller om vores EU-medlemskab i øvrigt, at fru Elisabeth Arnold så ofte spørger: Siger man ja, eller siger man nej? Det er det, der gør det til en bevidstløs debat.

Hvis man ikke kan diskutere det store komplekse, som det indre marked er i sin substans, og hvis man ikke kan have dele af det, man er tilhængere af, og have nogle ting, man rent faktisk er kritiske over for, så er vi jo ikke nået et skridt videre i den danske EU-debat, sådan som jeg troede fru Elisabeth Arnold ønskede vi skulle.

Vi tager stilling til de forskellige dele af samarbejdet. Vi ønsker, at vi skal have frihandel, vi ønsker ikke bare frihandel i EU, vi ønsker frihandel i verden, og selvfølgelig skal varerne så transporteres. Men der er altså en forskel på at sige, at vi skal samarbejde om standarder for at kunne udveksle varer, for at kunne tillade, at det fjernsyn, der produceres i det ene land, kan bruges i det andet land, og til at sige, at deraf følger, at vi også skal have fri persontransport.

Lad mig så bare lige sige til hr. Kent Kirk: Hr. Kent Kirk tager fejl, når han taler om en mur omkring Danmark. Det, jeg sagde i mit ordførerindlæg, om, at vi skal begynde en diskussion af, om det overhovedet er formålstjenligt at være med i et Schengensamarbejde, som vil forplante sig til Norge, til Sverige og til Finland, holder vi fast i. Vi tror rent faktisk, at den argumentation, hr. Kent Kirk brugte for et øjeblik siden, også bliver brugt i de andre nordiske lande, og det er med til at bruge det der skræmmebillede til at få Danmark, Norge, Sverige og Finland samlet med i Schengensamarbejdet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er da utroligt, at det ikke er muligt at få et klart svar ud af hr. Kristian Thulesen Dahl, som ellers er så vel skåret for tungebåndet.

Vi har i Danmark haft en folkeafstemning om det indre marked. Ved den lejlighed skulle politikerne gå ud og anbefale befolkningen, om de skulle sige ja eller nej. Hvad ville Dansk Folkeparti i dag anbefale den danske befolkning at stemme, hvis der var folkeafstemning om det indre marked? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at det er et usædvanlig godt spørgsmål, og jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg ikke er sikker på, at Dansk Folkeparti ville anbefale et ja med de konsekvenser, som vi har set det også medfører, med de konsekvenser, som vi har set at fru Elisabeth Arnolds parti er med til at bringe videre.

Vi er tilhængere af frihandel, men jeg må tillade mig at sige – jeg var også én af dem, der argumenterede for et ja i 1986, det vil jeg gerne tillade mig at sige – at jeg synes, at Det Radikale Venstre går alt for vidt, når de siger, at en konsekvens af det indre marked automatisk er, at vi også skal have fri personvandring over grænserne. Det er jo det, Det Radikale Venstre bruger den her debat til; det synes jeg er skammeligt, og det er jo bl.a. det, jeg ville skulle have i baghovedet, hvis jeg skulle ud og anbefale et ja eller nej til det indre marked i dag.

Men da vi stemte om det indre marked med de forudsætninger, vi havde på det tidspunkt, var jeg en varm tilhænger af det indre marked; det vil jeg gerne sige. Men hvis fru Elisabeth Arnold vil misbruge debatten om det indre marked til at sige, at så skal vi også have fri personvandring over grænserne, så synes jeg, Det Radikale Venstre går alt, alt for vidt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen så lykkedes det endelig at finde en forskel på Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti: Dansk Folkeparti går ikke ind for det indre marked, og det gør Fremskridtspartiet. Tak for klargøringen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er da utroligt! Jeg bliver nødt til at tage ordet igen for at forklare fru Elisabeth Arnold, at hvis det indre marked får lov til at stå alene i EU-samarbejdet, så er Dansk Folkeparti tilhængere af det indre marked.

Det, jeg forsøgte at sige før, er, at fru Elisabeth Arnolds parti, Det Radikale Venstre, misbruger det indre marked til at sige, at så følger der automatisk dele med, som Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder bryder sig om, og det er bl.a. fri personvandring mellem grænserne. Det må Det Radikale Venstre da også kunne forstå.

Problemet i den danske EU-debat er, at man efterhånden ikke mere kan sige ja til det indre marked og nej til Unionen. Problemet er, at det, som tiden går, bliver mere og mere infiltreret, og derfor er det også noget andet, vi begynder at skulle tage stilling til. Det er noget andet end det rene indre marked, og derfor synes jeg, at det er for primitivt, at man i den danske debat stadig væk deler det op og siger: Ville du stemme ja eller nej til det indre marked? Hvis det indre marked står alene, så vil vi stemme ja til det; hvis det indre marked forudsætter, at vi skal gå videre på en lang række andre områder i unionssamarbejdet, er vi mere skeptiske.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan forstå på hr. Kristian Thulesen Dahl, at vi næsten er ved at få to partier her i Folketinget, der kan have været lidt i tvivl om, hvor de skulle stemme ja eller nej. For efterhånden som vi kommer længere og længere ned i substansen, så bliver Dansk Folkeparti mere og mere i tvivl om, hvorvidt de skal sige ja eller nej. Det vil altså i fremtiden sige, at når hr. Kristian Thulesen Dahl går langt i substansen, så kan man aldrig få et ja eller et nej fra Dansk Folkeparti, for der er ikke mere noget, der er sort eller hvidt. Men vil Dansk Folkeparti ikke give undertegnede ret i, at vi i mange situationer bliver nødt til at sige ja eller nej?

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold og hr. Kristian Thulesen Dahl, der så kan få lov at svare hele to personer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det hjælper ikke noget, at hr. Kristian Thulesen Dahl prøver at give Det Radikale Venstre skylden for al landens ulykker og alle verdens fortrædeligheder. Det preller fuldstændig af på mig. Jeg kan kun konstatere, at med det sidste indlæg bekræftede hr. Thulesen Dahl sådan set den konklusion, jeg kom med tidligere: at Dansk Folkeparti ikke er tilhænger af det indre marked, og det er Fremskridtspartiet. Jeg synes stadig væk, det er godt at have fået den klargøring på, at der er en forskel på de to partier. Den afklaring har vi trængt til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Elisabeth Arnold: Jeg er ikke i tvivl om, at der er en forskel. Så til hr. Jens Kirk: Jeg vil sige, at det er fuldstændig rigtigt forstået, at jeg ikke mener, at tingene er sort-hvide. Jeg mener ikke, sådan som fru Elisabeth Arnold giver udtryk for, at vi i dag i 1996 kan forholde os til et ja eller nej til det indre marked, for det er slet, slet ikke det, der er spørgsmålet i den danske EU-debat i dag.

Det, der er spørgsmålet, er, hvor mange lag man skal lægge oven på det indre marked. Hvor meget skal man infiltrere den politiske union i det indre marked? Det er det, der er spørgsmålet i dag, og det, jeg i al beskedenhed forsøger, er at løfte EU-debatten op til det niveau, hvor man forholder sig til det spørgsmål. Men jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre alene ønsker at forholde sig til en debat, der kører på spørgsmålet fra 1986, om man siger ja eller nej til det indre marked.

Jeg har forsøgt i mit tidligere indlæg og skal bare beskedent forsøge at sige det endnu en gang, at det kan vi ikke mere. Vi kan ikke i 1996 tage stilling til ja eller nej til det indre marked. I dag tager vi stilling til det indre marked plus en lang række andre ting, og det er det, jeg forsøger at forklare også fru Elisabeth Arnold.

Formanden:

Hr. Jens Kirk. Mon ikke snart vi nærmer os justitsministerens indlæg?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

I dagsordenen fra Dansk Folkeparti ønsker man en afstemning, men jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at man ikke ønsker at vejlede befolkningen i, om de skal stemme ja eller nej.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Tak for formandens omsorg.

Jeg vil først sige tak til det store flertal, der står bag en positiv forhandlingsstrategi over for et udvidet samarbejde. Jeg tror, at det var fru Elisabeth Arnold, der var inde på, at det her måske bliver gjort mere mystisk, end det behøver at være, for man kunne jo se på, hvordan samarbejdet har fungeret mellem de nordiske lande de sidste 40 år, hvor man har haft den fri bevægelighed af personer i stor udstrækning, samtidig med at man har haft et tæt politimæssigt samarbejde med udveksling af oplysninger.

Har det været et så forfærdeligt samfund, som nogle vil gøre det til? Hvis denne kredes af de fem nordiske lande bliver udvidet med 10 lande syd for den danske grænse, så det nu bliver 15 lande, som får nogle regler, der svarer nogenlunde til dem, vi har haft i det nordiske paskontroloverenskomstsamarbejde, er det så forfærdeligt? Har det været så forfærdeligt at leve i de nordiske lande i de her år?

Jeg forstår, at den forhenværende statsminister Gro Harlem Brundtland engang har sagt, at det, der var tale om her, var, at der var fem nordiske lande, der i 40 år havde fundet ud af, at det var en god idé at have fri bevægelighed for personer, en så stor frihed som mulig. Nu er der nogle andre lande i Europa, der har fået samme idé. Var det ikke en god idé at slå de to ringe sammen til et hele, til et ottetal, tror jeg, hun kaldte det. Det synes jeg er fornuftigt. Det er det, der ligger i det her.

Så er der dem, der har været meget imod det. Det er tit dem, der taler stærkt for, at internationalt samarbejde er vældigt godt, det skal bare ikke være overstatsligt, men mellemstatsligt.

Det, vi taler om her, er et internationalt, mellemstatsligt samarbejde. Der er endda lande både i og uden for EU, der deltager i det. Man skulle tro, det var en lækkerbisken for dem, der normalt siger, at de går ind for internationalt samarbejde; det må bare ikke være EU. Her er så noget andet, noget mellemstatsligt også med ikke-EU-lande som Island og Norge, og det kan man heller ikke acceptere.

Hvorfor tror man egentlig, at de lande går med? Går de ind i det, fordi de vil ødelægge noget for deres befolkninger, fordi de vil have overvågningssamfund, eller går fornuftige lande som Island og Norge, Sverige og Finland ind i det her, fordi de tror, det er til gavn og glæde for deres befolkninger? Hvad er det for noget, man skyder dem i skoene, når man siger, at det her skulle være så forfærdeligt?

Det var hr. Albrechtsen, der brugte udtrykket overvågningssamfundet, samtidig med at han sagde, at nu måtte man endelig ikke lave skræmmebilleder i denne debat. Er det nordiske passamarbejde, vi har haft i så mange år, et skræmmebillede?

SF's indlæg gik jo nærmest på, at alt skal være, som det er. Det var i og for sig et ret konservativt synspunkt. Men sagen er, at vi vælger ikke mellem situationen, som den er lige nu i dag, og så situationen, som den er, hvis vi er medlem af Schengen. Vi bliver nødt til at give

klar besked. Vil vi være med, eller vil vi ikke være med?

Vi er blevet observatør, fordi vi sagde, at vi gjorde det med henblik på at blive medlem. Jeg tror også, at Fremskridtspartiet var klar over, at det var med henblik på medlemskab, vi sagde ja til observatørstatus. Da vi sagde ja til observatørstatus og sagde, vi ville arbejde på det, opnåede – jeg havde nær sagt min sidemand – min forgænger en aftale med Tyskland om ikke at iværksætte transportøransvarsregler og andre regler ved den danske grænse, fordi vi prøvede at løse problemerne gennem medlemskab, først som observatør for så at finde ud af, om det skulle være et medlemskab.

Derfor har vi en anden situation ved grænsen i dag, end vi ville have, hvis vi meddelte et klart nej til Schengen, for Schengen er en realitet. Vi står ikke her i det danske Folketing og vælger mellem, om Schengen skal etableres eller ikke. Vi står og vælger mellem, om Danmark skal deltage i Schengen sammen med de andre nordiske lande eller ikke.

Deltager Danmark ikke, bliver der nogle andre forhold ved grænsen, og jeg kan forsikre, at de forhold, der er ved grænsen mellem Polen og Tyskland, betyder, at der er mange timers ventetid på at komme over, for der er en meget tæt kontrol, og den kontrol vil Tyskland være forpligtet til at lave ved alle ydergrænser. Det er jo det, der ligger i aftalen.

Så synes jeg også, det er lidt mærkeligt at skulle overvære en debat, hvor folk siger: Vi vil gerne være med i Schengen, bare hovedformålet fjernes. Altså hvis vi tager hovedformålet væk, kan vi såmænd godt være med til noget. Vi vil ikke blive opfattet, som om vi er seriøse, hvis vi rejser ned til et samarbejde, der er etableret, og siger til dem: Det vil vi gerne være med i, men I skal lige fjerne formålet. Så ville Danmark ikke blive opfattet som et seriøst land, og det håber jeg det store flertal i Folketinget fortsat mener det skal være.

Det vil sige, at der bliver ikke en fast personkontrol ved grænsen, men der bliver, hvis der er baggrund for det, mulighed for at indføre en sådan kontrol. Det fremgår af art. 2, stk. 2, at det kan man gøre. Det har Frankrig gjort i en periode. Frankrig gør det stadig væk over for Beneluxlandene, men ikke over for Spanien og ikke over for Tyskland. Dét fungerer Schengen. Men de gør det i øjeblikket fortsat over for Benelux på grund af den diskussion, der er de lande imellem om narkotikapolitikken. Men de mulig-

heder eksisterer, og hvis der er behov for det, kan de bruges, og det vil vi også kunne fra dansk side.

Så vil jeg gerne sige til hr. Kent Kirk, at der selvfølgelig vil blive taget hensyn til de bekymringer, man har med hensyn til registre og den slags ting. Det, vi går ind i, skal selvfølgelig være retssikkerhedsmæssigt helt i orden.

Til SF vil jeg gerne sige, at SF jo selv med hensyn til visum ved at anbefale Maastricht-Traktaten har været med til at overføre visumbestemmelserne til søjle 1, hvor der er flertalsafgørelse. I det Schengen, vi taler om her, er det enstemmighedsprincippet, der er gældende, men de visumregler, der også er i EU-samarbejdet, hvor man har bestemt, hvilke lande man skal have visum fra og til, er med SF's stemme overført til søjle 1 i Maastricht-Traktaten, så jeg forstår ikke helt den bekymring, som fru Anne Baastrup dér gav udtryk for.

Hr. Tom Behnke var inde på udgifterne, og der vil blive udgifter ved Schengen, for det er faktisk et meget intensivt arbejde. Jeg tror, at vi deltager som observatør i 22 forskellige arbejdsgrupper, så der er næsten daglig kontakt mellem os og de andre lande om alle de forhold, der berøres af det her. Det er et stort arbejde, og det vil også koste penge at være med i det. Det vil også kræve ombygning af lufthavn, men jeg tror også, man skal være opmærksom på, at hvis vi ikke var med, ville det også kræve ombygning af lufthavn, for så skulle man tage hensyn til, at vi var et ikke-Schengen-land, og det ville også betyde noget. Jeg har egentlig indtryk af, at det ville blive dyrere, men det skal jeg ikke påstå her; men man skal ikke tro, at det ville blive omkostningsfrit på den måde.

Hr. Keld Albrechtsen spurgte så om udlevering, og jeg har besvaret et par skriftlige spørgsmål om udlevering. Det er sådan, at danske myndigheder også fremover i alle tilfælde vil kunne afslå begæring om udlevering, såfremt der er grund til at antage, at begæringen er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af vedkommendes race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning. Vi har også reglerne om dobbelt strafbarhed, og så kan vi også af humane grunde sige, at vi ikke vil, men det har jeg svaret skriftligt på. Jeg vil selvfølgelig meget gerne fortsat give skriftlige svar på de spørgsmål, der rejses her, for det er selvfølgelig en vigtig beslutning, og derfor skal der også være nogle besvarelser, man kan bruge.

Med hensyn til proceduren vil jeg sige, at jeg er ked af den misforståelse, der er opstået. Jeg har i Europaudvalget svaret på, om det var hensigtsmæssigt at fremsende papirerne på fransk, og der var også andre forhold, men jeg fik ingen reaktion på det svar. I udvalget nikkede man, og så svarede jeg det samme på et skriftligt spørgsmål fra et medlem af hr. Albrechtsens parti og fik ingen reaktion. Jeg tror, jeg gjorde det helt tilbage i april måned i år. Først i august måned i år blev det så gjort til et problem. Så oversendte vi dokumenterne, også dem på fransk, og nu får jeg bebrejdelse i dag for, at der er nogle af dem, der er på fransk.

Der vil blive givet en redegørelse fra regeringens side vedrørende Schengensamarbejdet. Det står også anført i regeringens lovprogram, at der skal gives en sådan redegørelse. Der vil blive udarbejdet et meget fyldigt materiale til den, og det vil være så lidt som muligt, der skal være fortroligt i det materiale. Det er sådan, at det er et samarbejde med andre lande, og når nogle lande sender noget, der er stemplet fortroligt, til os, plejer vi at respektere det, når vi videresender det til Folketinget. Men jeg vil få det gennemgået bedst muligt med henblik på, at der bliver mindst muligt af det.

Jeg går så også ud fra, at Folketinget – men det er jo Folketinget, der bestemmer Folketingets dagsorden – hvis det får en redegørelse fra regeringen, kan sætte den til debat, og det synes jeg vil være naturligt. Det var i øvrigt også en procedure, vi drøftede i Europaudvalget.

Så tror jeg også, at der i hvert fald er noget godt, som hr. Albrechtsen og andre må sige om EU- og EF-samarbejdet. Det har nemlig ført til en tradition for, at regeringen løbende underretter Folketingets udvalg om forhandlinger. Det har man aldrig gjort, før vi lærte det i EU-samarbejdet. Tidligere var det således, at en sådan mellemstatslig aftale forhandlede regeringen suverænt selv og forelagde den så til Folketingets ja eller nej, ligesom man har set det med hensyn til en lang række af de konventioner, som udenrigsministeren forelægger.

Men denne aftale har i årevis, i hvert fald siden 1994, været til jævnlig drøftelse både i Retsudvalget, i Europaudvalget og flere gange her i salen, og det er sådan set en udbygning af demokratiet, som jeg synes er god og rigtig, men som vi faktisk har lært gennem det EF-samarbejde, der gjorde, at vi skabte diskussionerne i Markedsudvalget forud for ministermøderne.

Så den procedure, der har været anvendt her, mener jeg er helt i orden, og når der så har været en debat i Folketinget og regeringen skønner, at der er tilslutning til at underskrive aftalen, ja, så bliver den underskrevet. Derefter skal den ratificeres, og det skal så også ske i Folketingssalen. Først når det er sket i Folketingssalen – og der bliver igen en lejlighed, hvor man skal sige enten ja eller nej – binder det Danmark folkeretligt.

Der bliver så også i den forbindelse gjort rede for, hvilke lovændringer aftalen vil afstedkomme, og det får man at vide i forbindelse med aftalens indgåelse, men vi er frit stillet folkeretligt, indtil vi har ratificeret aftalen, og det kommer så forhåbentlig i Folketinget engang i løbet af 1997.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svarene.

Jeg vil sige til ministeren, at når man tilbyder os papirer på fransk i Folketingets Europaudvalg, siger vi naturligvis ja tak, hvis det er den eneste mulighed for at få adgang til at læse tingene. Derfor stillede jeg det spørgsmål, om de hemmelige dokumenter, der nu foreligger om bl.a. Sirenesystemet, og som vi kan læse her i huset, men som befolkningen altså ikke har adgang til, for det første vil blive oversat til dansk, så vi har en mulighed for virkelig at kunne læse dem ordentligt, og for det andet vil blive offentliggjort.

Det, jeg spurgte om i forbindelse med udleveringssagen, var – og det vil jeg bede ministeren svare på – om opgivelsen af den danske undtagelse på det punkt var noget, vi blev presset til af Schengenlandene. Det billede, der tegner sig, er, at det var et krav, en forudsætning for at blive observatør i Schengen, og at man den 27. marts med underskrift af en dansk diplomat efter samråd med Justitsministeriet gav den spanske regering et dokument, hvori man sagde, at Danmark ikke længere ville nægte udlevering med henvisning til, at den pågældende havde fast bopæl i Danmark. Jeg mener ikke – og det vil jeg bede ministeren bekræfte – at Folketinget, før vi blev optaget som observatør i Schengen, fik meddelelse om, at det var en betingelse for at blive observatør. Jeg synes, at Folketinget skulle have haft en diskussion om, hvorvidt vi skulle acceptere en sådan undtagelse for at blive observatør i Schengen. Det var det, mit spørgsmål gik på, og det vil jeg godt bede ministeren besvare.

Så et sidste spørgsmål på baggrund af det, ministeren sagde om Schengen som et mellemstatsligt samarbejde, hvor der både var lande uden for EU og inden for EU. Der vil jeg godt bede ministeren bekræfte, at det altså er sådan, at hvis man går ind i Schengen, forpligter man sig til at acceptere, at de ting, der ligger inden for Schengensamarbejdet, gradvis løftes over i EU. Det står i Schengenaftalen. Sigt på sigt ender det hele i EU.

Jeg ved ikke, hvordan Norge vil håndtere det problem, for Norge er jo ikke medlem af EU. Den norske befolkning vil da gudskelov heller ikke være det. Hvordan forholder det sig til de danske undtagelser, når de områder, der er i Schengen, efterhånden løftes over i EU? Gælder så de danske undtagelser stadig væk på de områder, eller gælder de ikke? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide. Er det sådan, at regeringen har sikret sig, at de danske undtagelser på disse områder automatisk er indbygget i Schengenaftalen? Eller er det sådan, at når et område, der i øjeblikket er reguleret af Schengen, løftes over i EU, kan de danske undtagelser ophæves på dette område, fordi vi automatisk går med fra Schengensamarbejdet over i EU-samarbejdet på det område?

Der ligger en masse problemer dér. Jeg har ikke tid til at tage det op i mit ordførerindlæg, men nu kom ministeren selv ind på det, og det er en af de ting, vi må have en grundig analyse af i forbindelse med den redegørelse, som jeg gerne vil sige at jeg er glad for, at ministeren giver tilsagn om. Den får vi rent faktisk, som vi helt korrekt også drøftede det i Folketingets Europaudvalg.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Tak til formanden for hjælpen.

Jeg troede, at hr. Keld Albrechtsen syntes, det var en fordel og en god ting, at der var lande både inden for EU og uden for EU, der var med, at det var en stor fordel, og at det ikke var noget, hr. Keld Albrechtsen ville problematisere.

Det er klart, at det vil der blive taget hensyn til, at vi får lavet en konstruktion, der gør, at Norge og Island er med i det samarbejde, der er, og at samarbejdet foregår på enstemmighedsbasis.

I øvrigt har jeg lidt det indtryk i øjeblikket – men det er så en personlig fornemmelse – at der ikke er meget af det her, man søger at føre over i EU-samarbejdet. Det kan godt være, at der er nogen, der mener, at det skulle ende sådan, men

det er ikke min fornemmelse, at det er det, der er stemningen, når man er sammen med kollegerne. Der er man optaget af at få Schengen til at fungere godt og fornuftigt og få et samarbejde ligesom det, vi har haft mellem de nordiske lande i mange år.

De danske undtagelser gælder EU-samarbejdet, og de står fast, som statsministeren så ofte har redegjort for. Og lad mig gøre opmærksom på, at Schengensamarbejdet er et enstemmighedssamarbejde. Der afgives ikke suverænitet. Det er et mellemstatligt samarbejde, hvor man beslutter sig i enstemmighed i de lande inden for og uden for EU, der deltager i Schengensamarbejdet.

Med hensyn til udlevering er det sådan, at vi ikke altid har haft samme mening om terrorisme som f.eks. den spanske regering. Vi har det standpunkt, at vi ikke udleverer for politiske forbrydelser, men har man begået en terrorhandling, slået et menneske ihjel, så betragter vi det som en forbrydelse, uanset om man siger, at handlingen havde et politisk motiv eller ej, og så kan det være baggrund for en udlevering. Så det, at man påstår, at man gjorde noget af politiske grunde, fritager altså ikke én for et ansvar, hvis det, man gør, er en kriminel handling.

Som sagt vil jeg gerne redegøre nærmere for det. Jeg har redegjort for det i et par svar til hr. Keld Albrechtsen, men jeg vil gerne redegøre nærmere for disse forhold, hvis der bliver stillet nogle præcise skriftlige spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil så bede ministeren om, at vi får at vide, om det rent faktisk er sådan, at Danmark for at blive observatør i Schengensamarbejdet blev tvunget til at opgive den undtagelse, vi havde vedrørende personer med fast bopæl i Danmark. Det er det indtryk, man får, når man går ned i sagen. Men jeg accepterer, at ministeren måske også gerne vil have tid til at undersøge det grundigt, og så håber jeg at få svar på den side af sagen.

Jeg vil gerne bede om at få at vide, om vi får Schengen-acquisen i dansk oversættelse inklusive disse manualer, der vedrører de vigtigste og mest følsomme ting vedrørende Schengen overhovedet, om vi får dem på dansk, så vi kan læse dem, og om de bliver offentliggjort, så befolkningen kan se det samlede indhold af den aftale, som vi skal tage stilling til.

Så vil jeg gerne sige, at vi når ikke til bunds i dag med hensyn til de danske undtagelser. Men det er et meget alvorligt problem; jeg tror, der er store problemer i det. Det kommer vi til at vende tilbage til.

Formanden:

Justitsministeren og derefter hr. Kim Behnke som ordfører for forespørgerne.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Oversættelsesarbejdet er i fuld gang. Det er sådan, at i hvert fald alt det, der vil kunne give anledning til regeludstedelse i Danmark, vil være oversat til dansk. Det kan godt være, at enkelte af de andre ting vil komme på norsk; det vil jeg ikke udelukke. Det er kolossalt mange ting, der skal oversættes, og der kan være et vist samarbejde om det.

Jeg vil bestræbe mig på, at så lidt som overhovedet muligt skal være fortroligt. Jeg må dog tage det lille forbehold, at hvis der er noget, som andre lande har krævet skulle være fortroligt, kan jeg ikke offentliggøre det. Men jeg vil bestræbe mig på, at det skal være så lidt som overhovedet muligt.

En af grundene er, at hvis der er noget i en af politiets manualer, som de kriminelle kunne være interesserede i at få fat i, er det ikke sikkert, at man synes, det skal offentliggøres. Det er bl.a. et af de hensyn, der er at tage.

Kim Behnke (FP):

Lad mig først udtrykke glæde over, at vi har haft denne debat i dag. Jeg synes, debatten har været med til meget klart og tydeligt at få fastslået, hvordan de forskellige politiske partier står i den her sag. Jeg tror egentlig også, at når justitsministeren kommer hjem efter denne debat, vil han erkende, at det måske ikke er helt den lige vej tværs igennem til dansk ratifikation, som man havde forestillet sig. For nok er der partier, der med en debatflerhed vil kunne trumfe det igennem, men spørgsmålet er jo, hvor hensigtsmæssigt det er i det samarbejden-de folkestyre.

Så har jeg en lille bemærkning til spørgsmålet, om vi nu skal frygte, at alt dette bliver overført til EU.

Jeg læste med interesse B.T. den 3. oktober, hvor man under overskriften »Pludselig enighed om politi og retsvæsen« beretter om, hvordan man i Den Europæiske Union har opfundet en ny såkaldt søjle 1 A, hvor pas- og visumreg-

ler, asylpolitik og grænsekontrol skal henhøre. Og det smarte ved denne søjle 1 A er, at dér kan afgørelser træffes med flertal, men at landene så selv kan afgøre, om de vil følge de beslutninger, der bliver truffet. Og det skulle sådan være det columbusæg, man har udtænkt: en søjle 1 A.

Men alene det, at man begynder at flytte rundt mellem søjlerne, og at grænsekontrollen også er omfattet af disse søjleflytninger, tyder jo på, at hele dette Schengensamarbejde meget hurtigt kan blive en integreret del af EU-samarbejdet.

Så læste jeg med interesse en udtalelse fra Justitsministeriets forhandler ved møderne i Luxembourg. Han hedder Lars Bay Larsen. Han udtalte den 17. oktober til Ritzaus Bureau.

»Snart vil det være muligt at køre i bil lige fra Nordkap til Sicilien uden at passere en eneste grænsekontrol, hvis man altså kører uden om Schweiz, der ikke er med i samarbejdet.«

Det er det glorificerede billede, man forsøger – også efter debatten i dag – at efterlade hos folk: Hvor er det dejlig nemt. Man kan bare køre tværs over grænserne. Der er ingen som helst problemer.

Og denne frie bevægelighed for personer er jo det, vi alle sammen ønsker. Vi ønsker bare ingen fri bevægelighed for kriminelle og andre, der forsøger at overtræde landenes lovgivning.

Der må vi så en gang imellem prøve at se på, hvordan sådanne nogle ting egentlig fungerer i praksis. Og der kan grænsepolitiet fortælle, at alene ved grænsen i Sønderjylland er der en årlig personpassage på ca. 40 mio. – altså 40 millioner personer passerer den dansk-tyske grænse om året. Det er jo mange mennesker. 99 pct. af de mennesker skal have fri bevægelighed, og vi ønsker alle sammen, at de bare frit og uden problemer kan passere grænsen.

Men problemet er så, at med den grænsekontrol, vi har i dag – som jo kun er stikprøvevis; det er jo ikke sådan, at alle bliver visiteret, at alle bliver bedt om at vise pas osv. – opfanger man alligevel ca. 500 kg hash, 15 kg heroin og et stort antal ulovligt importerede biler og andre værdigenstande.

Så er der de sociale bedragerere, hvor man netop har indledt et samarbejde med Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen for at kunne identificere dem, der slet ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet, men hæver dagpenge samtidigt.

Så er der miljø- og veterinærkontrollen, som man jo også samtidig får udøvet dernede.

Alt det kan vi selvfølgelig fortsat opretholde på grænsestationen. For justitsministeren havde jo ret i sin første besvarelse for lidt siden. Schengenaftalen hjemler mulighed for, at det enkelte land går ind og definerer, hvad man anser for minimums kontrol. Det gør Frankrig i dag med en forholdsvis skrap kontrol. Den samme mulighed har Danmark.

Det, der egentlig var Fremskridtspartiets forventning eller håb omkring debatten i dag, var, at justitsministeren ville sige: O.k., vi erkender, at der kan opstå problemer, ganske store problemer, ved de danske grænsestationer, hvis der er en fuldstændig fri passage over grænserne, og hvor man først inde i landet eller langt fra grænsestationen skal prøve at opklare tingene. Derfor vil vores forhandler ved bordet i Schengen få det signal fra regeringen, at når vi skal underskrive aftalen, bliver det med en beskrivelse af, hvordan Danmark har tænkt sig fortsat at sikre en personkontrol, der er tilsvarende den, vi har i dag. For det, vi har i dag, er jo som sagt ikke en kontrol af hver enkelt, men en stikprøvevis kontrol, som man fra de konkrete politimyndigheder vurderer der er behov for.

I så fald tror jeg, at det flertal, som regeringen ønsker bag ved sin ratifikationsprocedure, vil blive større.

Men jeg må jo konstatere, at det, vi har fået ud af debatten i dag, er det, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, på et meget tidligt tidspunkt sagde, nemlig, at når vi er færdige, kan I jo bare stemme ja eller nej.

Vi synes ikke, det er nogen god udgang på denne debat, at man bare forhandler det færdigt, og så kan man stemme ja eller nej. Vi synes faktisk, at de relevante løftede pegefingre og udråbstegn, som de berørte politimyndigheder offentligt har tilkendegivet, bør man respektere mere end ved at feje dem af banen med besked om, at det er hysteri, og at det, det handler om, er nu, at Danmark hurtigst muligt får sat sin underskrift. De tilkendegivelser bør respekteres, ikke mindst i betragtning af, at Danmark påtager sig et stort ansvar, fordi mange af de andre nordiske lande betragter os som hoveddøren til Europa. Det har hele tiden været Danmark, som har været det sted, hvor personkontrollen er foregået, og de andre lande har vist stor respekt for den måde, vi har gjort det på. For man vidste godt fra danske myndigheders side, at hvis en kriminel fra Sicilien først var sluppet over den dansk-tyske grænse, ville vedkommende frit kunne bevæge sig helt op til Nordkap – for nu at bruge det udtryk.

Derfor er det ikke nok, at man nu bare hænger sin hat på, at de andre nordiske lande også vil være med. Hvis vi nordiske lande havde det synspunkt ved Schengenforhandlingerne, at vi gerne vil sikre en stikprøvevis kontrol svarende til den, vi har i dag, er det vores opfattelse og vurdering, at så vil de andre lande være Danmark evigt taknemlige for at have det forhandlings synspunkt.

Det var så langt, vi nåede i dag. Vi glæder os selvfølgelig til at se redegørelsen fra ministeren sidst i november måned, og så må vi jo, når vi når dertil, have en diskussion om, hvorvidt der er tale om afgivelse af suverænitet, og at vi dér får brug for fem sjettedeles flertal i Folketinget, eller der – hvad vi jo helst ser, og som det fremgår af vores dagsorden – bliver tale om en folkeafstemning.

Det glæder mig, at ministeren i dag fra talerstolen har bekræftet, at der er tale om en aftale, som gør, at vi skal ind og læse på grundlovens § 20 og se, i hvilket omfang Danmark kommer til at afgive suverænitet og derfor skal have disse fem sjettedeles flertal her i Folketinget. Det fem sjettedeles flertal tror jeg nemlig ikke der er, og derfor kommer vi også til at skulle have en diskussion om, i hvilken form det her skal forelægges befolkningen til en folkeafstemning.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Folketinget har været meget med i det her arbejde. Et af hovedkravene fra Folketinget har været, at den nordiske paskontroloverenskomst skulle kunne opretholdes, at den måde, vi rejser mellem landene på i Norden, skulle kunne opretholdes, og at man gerne så den udvidet til et større område. Det er det, der sker.

Så har jeg sagt, at det er et mellemstatsligt samarbejde mellem suveræne stater, og at der er tale om et enstemmighedsprincip.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de dagsordensforslag, der er fremsat, blive foretaget i mødet i morgen.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. oktober 1996, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.29
